

BIDDEN

251 Gebeden

door

Leen La Rivière

Bidden

251 Gebeden

door Leen La Rivière

Typesetting: Jolanda de Jong/Annemieke Ros
Ontwerp en lay-out: Willem La Rivière
ISBN: 90-76959-12-9
© 2003

De bijbelcitaten zijn met toestemming overgenomen uit de NBG-vertaling van 1951.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Uitgave:

(p) + ©

Continental Sound Music / Christian Artists
Postbus 81065
3009 GB Rotterdam
tel.: 010-4212592
e-mail: info@continentalart.org

INHOUD

Voorwoord 1 Cees Vork	blz. 11
Voorwoord 2 Bert Roor	blz. 15
Inleiding en voorwoord Leen La Rivière	blz. 17
Hoofdstuk 1: Gebedshouding	blz. 19

Hoofdstuk 2:	Sjema Israël	blz.21
Hoofdstuk 3:	Het gebed des Heren	blz.22
Hoofdstuk 4:	Bevreesd	blz.23
Hoofdstuk 5:	Aanroepen	blz.24
Hoofdstuk 6:	Wandelen met God	blz.25
Hoofdstuk 7:	Een daad als gebed	blz.26
Hoofdstuk 8:	Gods naam noemen	blz.27
Hoofdstuk 9:	Kreunen	blz.28
Hoofdstuk 10:	Onderhandelen	blz.29
Hoofdstuk 11:	Verbidden	blz.30
Hoofdstuk 12:	Iets vragen	blz.31
Hoofdstuk 13:	De gelofte	blz.32
Hoofdstuk 14:	Angstgebed	blz.33
Hoofdstuk 15:	Worsteling	blz.34
Hoofdstuk 16:	Offeren en dromen	blz.35
Hoofdstuk 17:	Hulpgeroep	blz.36
Hoofdstuk 18:	De braamstruik	blz.37
Hoofdstuk 19:	Voorbede	blz.38
Hoofdstuk 20:	Morren	blz.39
Hoofdstuk 21:	Gebed van de onderdrukten	blz.40
Hoofdstuk 22:	Voorbede voor een volk	blz.41
Hoofdstuk 23:	Het stralende gebed	blz.42
Hoofdstuk 24:	Dit mag je NIET bidden	blz.43
Hoofdstuk 25:	Welke geest aanbid je?	blz.44
Hoofdstuk 26:	Het zegenende gebed	blz.45
Hoofdstuk 27:	Een muzikaal gebed	blz.46
Hoofdstuk 28:	Een juridische kwestie	blz.47
Hoofdstuk 29:	Smeken is bidden	blz.48
Hoofdstuk 30:	God is nabij	blz.49
Hoofdstuk 31:	Voedsel voor je ziel	blz.50
Hoofdstuk 32:	Volhardend bidden	blz.51
Hoofdstuk 33:	Gebed over de eerste opbrengst	blz.52
Hoofdstuk 34:	Een zinloos gebed	blz.53
Hoofdstuk 35:	En dit was heel dom...	blz.54
Hoofdstuk 36:	Harten neigen tot God	blz.55
Hoofdstuk 37:	In benauwdheid	blz.56
Hoofdstuk 38:	Het gebed van Gideon	blz.57
Hoofdstuk 39:	Neerbuigen is gebed	blz.59
Hoofdstuk 40:	Een gelofte doen	blz.60
Hoofdstuk 41:	Het gebed van Simsons vader	blz.61
Hoofdstuk 42:	Simsons gebed	blz.62
Hoofdstuk 43:	Voor Gods aangezicht verblijven	blz.63
Hoofdstuk 44:	Het gebed van Samuels moeder	blz.64
Hoofdstuk 45:	Hanna's lofzang is een gebed	blz.65
Hoofdstuk 46:	Over jezelf heenstappen	blz.66
Hoofdstuk 47:	Het gebed van Jabes	blz.67
Hoofdstuk 48:	Bidden via de efod kan niet meer	blz.68
Hoofdstuk 49:	Davids dankgebed	blz.69
Hoofdstuk 50:	Soms helpt bidden niet	blz.71

Hoofdstuk 51:	Onrecht herstellen	blz.72
Hoofdstuk 52:	Als je bang bent	blz.73
Hoofdstuk 53:	Wroeging	blz.74
Hoofdstuk 54:	Geen automatische piloot	blz.75
Hoofdstuk 55:	 Davids laatste gebed	blz.76
Hoofdstuk 56:	 Salomo's gebed	blz.78
Hoofdstuk 57:	Het gebed van de inwijding van de tempel	blz.79
Hoofdstuk 58:	 Gods tweede verschijning aan Salomo	blz.80
Hoofdstuk 59:	 De gunst des Heren zoeken	blz.81
Hoofdstuk 60:	 Het gebed van Asa	blz.82
Hoofdstuk 61:	 Josafat zoekt God	blz.83
Hoofdstuk 62:	 Josafats gebed	blz.84
Hoofdstuk 63:	 Uzzia zoekt God	blz.86
Hoofdstuk 64:	 Elia roept God aan	blz.87
Hoofdstuk 65:	 Een nationale test	blz.89
Hoofdstuk 66:	 Het is genoeg	blz.90
Hoofdstuk 67:	 Elia's gesprek op de Horeb	blz.91
Hoofdstuk 68:	 Weet wat het juiste antwoord is	blz.92
Hoofdstuk 69:	 Met muziek	blz.93
Hoofdstuk 70:	 Het gebed van Joachaz	blz.94
Hoofdstuk 71:	 Het gebed van Jesaja (1)	blz.95
Hoofdstuk 72:	 Nog een gebed van Hizkia	blz.96
Hoofdstuk 73:	 De brief	blz.97
Hoofdstuk 74:	 Schiet niet tekort in dankbaarheid	blz.98
Hoofdstuk 75:	 Het gebed van Manasse	blz.99
Hoofdstuk 76:	 Een verbond is ook een gebed	blz.100
Hoofdstuk 77:	 Je stem verheffen	blz.101
Hoofdstuk 78:	 Verootmoedigen is bidden	blz.102
Hoofdstuk 79:	 Het gebed van Ezra	blz.103
Hoofdstuk 80:	 Het gebed van Nehemia	blz.104
Hoofdstuk 81:	 Het gebed van Esther	blz.105
Hoofdstuk 82:	 De gebeden van Job	blz.106
Hoofdstuk 83:	 Een psalm als gebed	blz.108
Hoofdstuk 84:	 Gebed om wijsheid	blz.109
Hoofdstuk 85:	 Als je bidt: weet wat je zegt	blz.110
Hoofdstuk 86:	 Het gebed van Jesaja (2)	blz.111
Hoofdstuk 87:	 Profetische gebeden	blz.112
Hoofdstuk 88:	 Vasten als gebed	blz.113
Hoofdstuk 89:	 Het gebed van Jeremia	blz.114
Hoofdstuk 90:	 Gebeden van Ezechiël	blz.115
Hoofdstuk 91:	 Gebeden van Daniël	blz.116
Hoofdstuk 92:	 Het verlangen van Hosea	blz.117
Hoofdstuk 93:	 Dan helpt bidden niet meer	blz.118
Hoofdstuk 94:	 Gebeden van Joël	blz.119
Hoofdstuk 95:	 Gebeden van Amos	blz.121
Hoofdstuk 96:	 Het gebed van Jona	blz.122
Hoofdstuk 97:	 Het gebed van Micha	blz.124
Hoofdstuk 98:	 Gebed van Habakuk	blz.125
Hoofdstuk 99:	 Het gebed van Sefanja	blz.126

Hoofdstuk 100:	Het gebed van Zacharia	blz. 127
Hoofdstuk 101:	Het gebed van Maleachi	blz. 128
Hoofdstuk 102:	Gebeden van Zacharias	blz. 129
Hoofdstuk 103:	Het lofgebed van Maria	blz. 130
Hoofdstuk 104:	Het gebed van de herders	blz. 131
Hoofdstuk 105:	Ontsluit je kostbaarheden	blz. 132
Hoofdstuk 106:	Het gebed van Simeon	blz. 133
Hoofdstuk 107:	Het gebed van de oude vrouwtjes	blz. 134
Hoofdstuk 108:	Gebed bij de doop	blz. 135
Hoofdstuk 109:	Wie aanbid je?	blz. 136
Hoofdstuk 110:	Gebed vooraf	blz. 138
Hoofdstuk 111:	Laat het even	blz. 139
Hoofdstuk 112:	Dit is niet makkelijk	blz. 140
Hoofdstuk 113:	Wat zit er in je?	blz. 141
Hoofdstuk 114:	Hoe bidden?	blz. 142
Hoofdstuk 115:	Gebedsverhoring	blz. 143
Hoofdstuk 116:	Bidden en doen	blz. 144
Hoofdstuk 117:	Gebed om medewerkers	blz. 145
Hoofdstuk 118:	Vredegebed	blz. 146
Hoofdstuk 119:	Niet verborgen	blz. 147
Hoofdstuk 120:	De eerste spijziging	blz. 148
Hoofdstuk 121:	Stille tijd	blz. 149
Hoofdstuk 122:	Op de bergtop	blz. 150
Hoofdstuk 123:	Bergen verzetten	blz. 151
Hoofdstuk 124:	Gezag	blz. 152
Hoofdstuk 125:	Kinderen	blz. 153
Hoofdstuk 126:	Leer ons bidden	blz. 154
Hoofdstuk 127:	Bezorgdheid	blz. 155
Hoofdstuk 128:	Niet verslappen	blz. 156
Hoofdstuk 129:	Lazarus	blz. 157
Hoofdstuk 130:	Als het teveel wordt	blz. 158
Hoofdstuk 131:	Bedehuis	blz. 159
Hoofdstuk 132:	In een heel moeilijk moment	blz. 160
Hoofdstuk 133:	Uiterlijk vertoon	blz. 161
Hoofdstuk 134:	Reuzen	blz. 162
Hoofdstuk 135:	Het Laatste Avondmaal	blz. 163
Hoofdstuk 136:	Tijdens het Laatste Avondmaal	blz. 165
Hoofdstuk 137:	Het hogepriesterlijk gebed	blz. 166
Hoofdstuk 138:	Getsemane	blz. 167
Hoofdstuk 139:	Het kruis	blz. 168
Hoofdstuk 140:	Emmaüs	blz. 169
Hoofdstuk 141:	Tussen Hemelvaart en Pinksteren	blz. 170
Hoofdstuk 142:	Volhardend	blz. 171
Hoofdstuk 143:	Roep om bijstand	blz. 172
Hoofdstuk 144:	Reorganisatie	blz. 173
Hoofdstuk 145:	Moord	blz. 174
Hoofdstuk 146:	Voorbeden	blz. 175
Hoofdstuk 147:	De segregatie voorbij	blz. 177
Hoofdstuk 148:	Gebed voor taak en uitzending	blz. 178

Hoofdstuk 149:	Gebedsplaats	blz.179
Hoofdstuk 150:	De gevangenis als gebedsplek	blz.180
Hoofdstuk 151:	De onbekende god	blz.181
Hoofdstuk 152:	Niet uit de tweede hand	blz.182
Hoofdstuk 153:	Afscheidsgebed	blz.183
Hoofdstuk 154:	Moed	blz.184
Hoofdstuk 155:	Goed voorbeeld doet goed volgen	blz.185
Hoofdstuk 156:	Moed krijgen	blz.186
Hoofdstuk 157:	Zegengebed van Paulus	blz.187
Hoofdstuk 158:	Dankgebed van Paulus	blz.188
Hoofdstuk 159:	Wie vereert je?	blz.189
Hoofdstuk 160:	Help	blz.190
Hoofdstuk 161:	Tegenspreken	blz.191
Hoofdstuk 162:	Belijden is bidden	blz.192
Hoofdstuk 163:	Praktisch	blz.193
Hoofdstuk 164:	Uitzicht	blz.194
Hoofdstuk 165:	Worstelen	blz.195
Hoofdstuk 166:	Nog een dankgebed van Paulus	blz.196
Hoofdstuk 167:	Concentratie	blz.197
Hoofdstuk 168:	Wel of niet een gedekt hoofd?	blz.198
Hoofdstuk 169:	Is in tongen bidden 'geestelijker'?	blz.199
Hoofdstuk 170:	Troost	blz.201
Hoofdstuk 171:	Geur	blz.202
Hoofdstuk 172:	Weerspiegelen	blz.203
Hoofdstuk 173:	Er zij licht	blz.204
Hoofdstuk 174:	Praktisch helpen	blz.205
Hoofdstuk 175:	Vrede in iets vinden	blz.206
Hoofdstuk 176:	In orde	blz.207
Hoofdstuk 177:	Thuiskomen	blz.208
Hoofdstuk 178:	Vrij	blz.209
Hoofdstuk 179:	Gezegend	blz.210
Hoofdstuk 180:	Tot lof	blz.211
Hoofdstuk 181:	U gedenkende	blz.212
Hoofdstuk 182:	Oneindig meer	blz.213
Hoofdstuk 183:	Vol van iets nieuws	blz.214
Hoofdstuk 184:	Gebruik iedere gelegenheid	blz.215
Hoofdstuk 185:	Bidden met blijdschap	blz.216
Hoofdstuk 186:	Bijstand	blz.217
Hoofdstuk 187:	Buigen	blz.218
Hoofdstuk 188:	Maak het bekend	blz.219
Hoofdstuk 189:	Een hoopvol gebed	blz.220
Hoofdstuk 190:	Voor een ander bidden	blz.221
Hoofdstuk 191:	Een erfdeel	blz.222
Hoofdstuk 192:	Overvloeiend	blz.223
Hoofdstuk 193:	Waaraan denk je?	blz.224
Hoofdstuk 194:	Je leven als dankgebed	blz.225
Hoofdstuk 195:	Blijf bij de les	blz.226
Hoofdstuk 196:	Het gebed van Epafraas	blz.227
Hoofdstuk 197:	Een kort P.S.	blz.228

Hoofdstuk 198:	God danken voor die ander	blz.229
Hoofdstuk 199:	Versterking	blz.230
Hoofdstuk 200:	Recept voor een gezond leven	blz.231
Hoofdstuk 201:	Bedolven onder zegengebed	blz.232
Hoofdstuk 202:	Een voorbeeld	blz.233
Hoofdstuk 203:	Waardig achten	blz.234
Hoofdstuk 204:	Zekerheid	blz.235
Hoofdstuk 205:	Voortgang	blz.236
Hoofdstuk 206:	Vrede	blz.237
Hoofdstuk 207:	Ommakeer	blz.238
Hoofdstuk 208:	De publieke ruimte	blz.239
Hoofdstuk 209:	Attitude	blz.240
Hoofdstuk 210:	Ruimte	blz.241
Hoofdstuk 211:	Prioriteit	blz.242
Hoofdstuk 212:	Blijvend verbonden	blz.243
Hoofdstuk 213:	Wees wijs	blz.244
Hoofdstuk 214:	Danken voor wat in anderen gebeurt	blz.245
Hoofdstuk 215:	Gebed om vrijlating	blz.246
Hoofdstuk 216:	Sluit je niet af	blz.247
Hoofdstuk 217:	We mogen voor God verschijnen	blz.248
Hoofdstuk 218:	Verlost vanuit angst	blz.249
Hoofdstuk 219:	Eindelijk contact	blz.250
Hoofdstuk 220:	Iedereen kan bidden	blz.251
Hoofdstuk 221:	Eerbied en ontzag	blz.252
Hoofdstuk 222:	Gebed als vrucht	blz.253
Hoofdstuk 223:	Een goed geweten	blz.254
Hoofdstuk 224:	Gebed om wijsheid	blz.255
Hoofdstuk 225:	Je mond, vriend of vijand?	blz.256
Hoofdstuk 226:	Eerlijk zijn	blz.257
Hoofdstuk 227:	Gezond	blz.258
Hoofdstuk 228:	Gezondheid	blz.259
Hoofdstuk 229:	Levende hoop	blz.260
Hoofdstuk 230:	Serieus	blz.261
Hoofdstuk 231:	Mannen opgelet	blz.261
Hoofdstuk 232:	Bezinning	blz.263
Hoofdstuk 233:	Belijden (1)	blz.264
Hoofdstuk 234:	Belijden (2)	blz.265
Hoofdstuk 235:	Vrij om te bidden	blz.266
Hoofdstuk 236:	Bidden naar Gods wil	blz.267
Hoofdstuk 237:	Mooi	blz.268
Hoofdstuk 238:	Opbouw	blz.269
Hoofdstuk 239:	Gebed van Judas	blz.270
Hoofdstuk 240:	Gebed van Johannes	blz.271
Hoofdstuk 241:	Maaltijdgebed	blz.272
Hoofdstuk 242:	Alles en iedereen aanbidt	blz.273
Hoofdstuk 243:	Reukwerk is gebed	blz.274
Hoofdstuk 244:	Gebed der martelaren	blz.275
Hoofdstuk 245:	Bidden tot afgoden, bekering nodig	blz.276
Hoofdstuk 246:	Je ziet ze vliegen	blz.278

Hoofdstuk 247:	Dit moet je niet aanbidden	blz.279
Hoofdstuk 248:	Het grootste en massaalste gebed	blz.280
Hoofdstuk 249:	Geen klaaggebed meer	blz.281
Hoofdstuk 250:	Vereren, een eeuwig gebed	blz.282
Hoofdstuk 251:	Slotgebed	blz.283
Hoofdstuk 252:	En nu verder	blz.284

Voorwoord 1 Cees Vork

WAAROM BIDDEN?

Hevig gefrustreerd kwam ik uit een kerkdienst. Wat had mij nu zo geraakt in deze dienst? Waarom was ik innerlijk zo van slag? Waarom worstelde ik zo van binnen? Het was 1980 en ik was voor mijn werk in Amerika. Ik werd geconfronteerd met de goed georganiseerde Amerikaanse diensten. Er was een heldere prediking en mede door het goede koor op het podium, was er een enthousiaste aanbidding en lofprijzing. Toch worstelde ik met vragen. Dezelfde vragen had ik in Nederland. Diep van binnen worstelde ik met de vraag waarom er zo'n verschil was tussen datgene wat de bijbel sprak en datgene wat ik in de gemeenten meemaakte. Ik was zoekende naar antwoorden.

In de weken daarop kwam ik in aanraking met zogenaamde gebedsbewegingen. Grote groepen mensen die met elkaar baden voor Amerika. Dit raakte mij diep.

Ik ging verder nadenken over het begrip bidden en onderzocht de Bijbel. Mijn conclusie was dat een groeiend en actief gebedsleven het antwoord was op mijn vragen en worsteling. Na mijn terugkeer in Nederland ben ik mij intensiever bezig gaan houden met gebed, onderwijs over gebed en het aktiveren en motiveren van de gemeente tot gebed. Mijn motivatie is sinds die tijd alleen maar gegroeid. Gebed is mijn levensmotor geworden. Vanaf 1980 heb ik duizenden mensen onderwezen over het gebedsleven. Het gebedsleger is de laatste 10 jaar geweldig gegroeid. Over de gehele wereld is het de snelst groeiende beweging. Ik heb samen met anderen, gebeden op vele plaatsen in de wereld. Ik noem o.a. het Europees Parlement in Brussel, de Verenigde Naties in New-York, het Plein van de Hemelse Vrede in Beijing, Kaapstad, Mexico City, Cairo, Alexandrië, Jeruzalem en Haifa en nog meer plaatsen. Het is zo boeiend om te zien hoe God het gebed voor het individu hoort en verhoort, maar ook gebeden hoort en verhoort voor de grote machtscentra in de wereld.

Gebed heeft te maken met God, die verhoort. Dat is mede de reden dat we bidden. De verhoring van de gebeden heeft te maken met Gods verlangen om Zijn liefde te tonen aan een gebroken wereld. God is het centrum van het gebedsleven. Hij wil mij horen omdat Hij contact met mij wil. Elke keer als ik in gebed ga, spitst Hij zijn oren. Hij wil horen wat ik te zeggen heb. Hij verheugde zich toen ik tot Hem sprak, dat ik, helemaal voor Hem wilde gaan leven. Hij verlangde ernaar om mijn gebed om leiding voor mijn toekomst in te vullen. Hij verlangt ernaar om mij bemoedigend toe te spreken als ik het niet zie zitten of in de strijd ben.

Hij bemoedigt door b.v. te zeggen "Ga door" of "houd vol" of "Ik heb je lief". Zo is God. Hij is onze Hemelse Vader. Vele malen heb ik Hem horen zeggen hoeveel Hij van mij houdt. Zijn woorden geven mij een identiteit. Hij maakt een echt mens van mij. Dat komt door de kracht van de relatie tussen Hem en mij.

Hij verlangt er ook naar dat ik met Hem meewerk om mijn omgeving te veranderen. Hij laat mij Zijn visie en bewogenheid zien voor mijn vrouw en kinderen. Hij onderwijst mij en toont mij Zijn betrokkenheid bij mijn medegelovigen, mijn eigen woonplaats, mijn land en de volken. Hij wil mij betrekken bij Zijn plannen. Door het gebed ontstaat dit.

Ik noem enkele concrete voorbeelden vanuit mijn persoonlijk leven.

* Gebed voor mijn dorp (in 1978).

Hoe bereik ik mijn eigen woonplaats?

Vele gedachten kwamen tot mij. In gebed voor het dorp werden mijn gedachten bepaald bij een vakantiebijbelschool. Ik moest lachen omdat ik dacht dat kinderen niet zoveel te betekenen hadden om mijn dorp te veranderen. Het opzetten van een kindervakantie bijbelschool liet mij niet los. Uiteindelijk nam ik initiatief om er een op te zetten. Wat schetst mijn verbazing, dat er die week bijna 80 kinderen bereikt werden die, op hun wijze, de ouders gingen beïnvloeden. Sinds 1978 is er elk jaar nog een kindervakantiebijbelschool gehouden in het dorp. Vele duizenden kinderen hebben het evangelie gehoord. Gods wijsheid was niet mijn wijsheid. Het bereiken van het dorp via zo'n vakantiebijbelschool bleek het meest effectieve middel.

* Gebed voor mijn kinderen.

De strijd rond je eigen kinderen kan groot zijn. Vragen als "zullen ze op de weg van God blijven of komen" zijn actueel. Ik was in gebed voor mijn kinderen. Gebeden van overgave zijn belangrijk. Wij kunnen hen niet op het juiste spoor brengen. We bidden erom. God heeft mij geholpen om mijn kinderen over te geven aan Hem. Een van Zijn antwoorden op het gebed voor mijn kinderen was de vraag, of ik geloofde dat Hij beter in staat was om mijn kinderen te leiden en te beschermen dan ikzelf. Ik moest gaan leren om te erkennen dat Hij beter in staat was om mijn kinderen te leiden en te beschermen dan ikzelf. Dat gebeurde er in het gebed. Mijn vier kinderen volgen de Here op dit moment van harte. Het gebed is beantwoord.

* Gebed en politiek.

Ik ben zonder politieke kennis opgegroeid. God en politiek waren voor mij twee verschillende werelden. Tijdens een leidersconferentie veranderde dit doordat ik ging zien dat God middenin de politieke arena aanwezig is. Hij roept gelovigen op om voor de overheid te bidden. Ik nam de uitdaging aan. Het was 1985. Sinds die tijd is mijn gebed en betrokkenheid bij de politiek gegroeid. Mijn gebeden voor o.a. de juiste Minister -President heb ik verhoord zien worden. De laatste gebedsverhoring is de huidige Minister-President Balkenende.

* Mijn politieke betrokkenheid strekt zich ook uit naar het Europees Parlement en de Verenigde Naties. God is een God die alle volken op het oog heeft. Sinds 1991 kom ik in Brussel en zie een groeiend gebedsleger ontstaan voor Europa. Sinds 1997 is er de betrokkenheid bij de VN. Ook daar zijn gebedsontwikkelingen bezig.

We bidden op verschillende niveaus. Gebed voor jezelf, huwelijk en gezin, gemeente, eigen woonplaats, volk, Israël en de volken hebben een plaats. Gebed heeft te maken met geestelijke groei. Vaak zien we dat mensen, na hun bekering, veel voor zichzelf en directe omgeving bidden. Dat is uitstekend. Doordat er verdere geestelijke groei is en de volwassenheid gestalte krijgt komen er meer en grotere gebedsvelden.

Toen ik in 1973 tot geloof kwam waren mijn gebeden gericht op mijzelf en directe omgeving. Ik moest God beter leren kennen en mijn identiteit gaan ontdekken. Ik was een "baby gelovige". Nu ben ik 30 jaar verder en draag, in relatie met God, de volken op mijn hart. Ik ben volwassen geworden en kan mijn gebedsverantwoordelijkheid nemen. Dit is Gods werk.

Vandaag zijn er mensen die, vanuit hun groei, steeds meer en krachtiger gaan bidden. Als je wilt groeien in gebed, dan begint het daar waar je nu staat. Misschien bid je voor jezelf. Dat is goed. Het kan ook zijn dat je verlangen groeit voor anderen te bidden. Dat is geweldig. Het kan ook zijn dat je, van binnenuit, gedrongen wordt voor je eigen woonplaats te gaan bidden. Dat is fantastisch. De Heilige Geest onderwijst ons door verlangens, beweging en visie te geven om ergens voor te gaan bidden.

Ik wens jou Gods rijke zegen in je gebedsleven met God. Hij zal je onderwijzen en sterk maken in de relatie met Hem.

Cees Vork

leider van de nationale gebedsbeweging 'Op de Bres', e-mail:

CeesVork@compuserve.com

Voorwoord 2 Bert Roor

Een nieuw besef van afhankelijkheid

*Laat het feest zijn in de huizen,
mensen dansen op de straat,
als het onrecht buigt voor Jezus
en het volk weer bidden gaat.*

Nederland kraakt in zijn voegen. Politiek en maatschappelijk, geestelijk en moreel. Tegelijk groeit de gebedsbeweging als nooit tevoren. Gods Geest zet jong en oud aan tot voorbede. Jongeren hebben 'the call' tot gebed verstaan. Ze komen bijeen op hun kamers thuis, na schooltijd in een klaslokaal of 'gewoon' in de kerk (want zo gewoon is dat niet). Ambtenaren op ministeries houden bidstonden in de lunchpauze. In hartje Amsterdam staan gebedsposten waar mensen op straat hun hart uitstorten voor God. Honderden komen eendrachtig bij elkaar voorafgaand aan verkiezingen. Steeds meer kerken vinden elkaar op verrassende wijze in interkerkelijke gebedsbijeenkomsten. Een Pinkstergemeente besluit om mee te gaan doen met de traditionele Dankdagdiensten in hun woonplaats.

Voor mij zijn dit allemaal signalen van geestelijke verandering in ons land, tekenen van een nieuw besef van afhankelijkheid. Goddank zijn er tienduizenden in ons land die geloven dat de Heer regeert, ook in de 21^e eeuw. Ze buigen hun hoofd voor de eeuwige God, de Schepper van hemel en aarde. Dat biedt hoop voor een koppig landje. Door gebed kan een land veranderen. Het onrecht wordt een halt toegeroepen en buigt zich voor Koning Jezus. Een veilige en zorgzame samenleving begint bij de verandering van ons hart. Wie drinkt uit de bron van Gods goedheid, wordt zelf tot een fontein van leven voor de mensen om zich heen. Wie genoeg heeft aan Gods liefde, kan genieten van genoeg in het leven van alledag. Dan blijft er meer dan genoeg over voor anderen om van te genieten – de daklozen in onze steden, de armen in Afrika, de zendingswerker die van giften leeft, de bedreigde vogels en vlinders die zelf niet kunnen demonstreren in Den Haag. Het is een feestje waard als het volk weer bidden gaat!

De Evangelische Alliantie vervult een strategische rol in de gebedsbeweging. De jaarlijkse Week van Gebed zet honderden gebedsgroepen, kerken en scholen aan tot voorbede. De EA neemt actief deel aan de Nationale Gebedsdag en de Jongeregebedsdag. In het Comité Kroonbede speelt de EA een coördinerende rol. Praktische gebedstoerusting vindt plaats via publicaties en workshops. Van meer recente datum is de EA-Gebedscoalitie, een overleg van landelijke gebedsinitiatieven gericht op voorbede voor Nederland en voor de wereld.

Temidden van zoveel gebedsactiviteiten is aandacht voor wat de Bijbel over gebed zegt heel belangrijk. In een boek uit 1970 staat een overzicht van 1221 boeken en artikelen over gebed. Hoeveel zouden het er nu zijn? In ieder geval is er vanaf vandaag weer één bij. Een boek dat je helpt om een ontdekkingsreis te maken in het Woord van God. Een praktisch boek van een praktisch christen die er naar verlangt dat het onrecht buigt voor Jezus en het volk weer bidden gaat. Ik hoop dat het ook bij

jou leidt tot een nieuw besef van afhankelijkheid. Want God kan véél meer doen dan jij en ik bidden of beseffen...

Bert Roor
Gebedsprojecten Evangelische Alliantie

Informatie over de gebedsprojecten van de EA vind je op www.eanl.nl
Op www.kroonbede.nl lees je over bidden voor de overheid
Genieten van genoeg? Kijk eens op www.timetoturn.nl

Inleiding en voorwoord

Over bidden is al bijzonder veel geschreven en gezegd. Er bestaan zelfs allerlei methodische boeken, die je precies vertellen HOE je moet bidden en WAT je moet zeggen. Hoe juister dat allemaal is, des te meer ontvang je verhooring op je gebeden. Je kunt hier wel eens over glimlachen, maar er zijn duizenden christenen, die dit soort theorieën geloven. En als het dan niet uitkomt, kunnen er heel wat mensen in een geloofscrisis belanden. Anderen zien God als een soort Sinterklaas en hebben de daarbij horende verwachting en sinterklaas-gebeden. Ook hierin zal men helaas teleurgesteld worden.

Uit vele gesprekken bleek, dat Godsbeeld (vaak afhankelijk van de stroming waarbinnen men opgroeit) grote invloed heeft op gebed en de daarbij horende verwachting om een antwoord te ontvangen.

Wat kun je dan nog toevoegen over het gebed?

Omdat binnen onze beweging ieder jaar heel veel jonge gelovigen zich aandienen om als "Continental" muzikaal, cultureel en ook geestelijk gevormd te worden, dienen zich ook heel wat vragen aan over het gebed. Zo krijgen leidinggevenden vragen als: 'Hoe komt het, dat er soms wèl gebeden verhoord worden, en dan weer niet?', 'Als mijn gebed niet verhoord wordt, houdt God dan minder van mij?', 'Geloof ik eigenlijk wel goed, want ik hoor nooit eens iets terug, als ik bid?', 'Bid ik eigenlijk wel goed?'.

Veel antwoorden kunnen gegeven worden, als je eens rustig alle voorbeelden van gebed in de Bijbel bekijkt.

Allereerst blijken er zoveel meer vormen van gebed te bestaan dan het bekende 'bidden'.

Ook blijken de situaties van gebed zeer verschillend te zijn.

Ook is de inhoud van het gebed zeer divers: van een korte schreeuw tot een lang verhaal.

Hoe ga je dit boekje gebruiken?

Het kan als bijbels dagboek, dus iedere dag één hoofdstuk en dat overdenken. Of het in korte tijd doorlezen, wat je opvalt aankruisen en daar dan dieper op ingaan, enz.

Moge dit boek velen bemoedigen om contact met God te maken.

Leen La Rivière

Hoofdstuk 1: Gebedshouding

Er zijn boeken volgeschreven over de juiste gebedshouding. Er zijn de nodige theologische conflicten over geweest. Er zijn groepen, die heel stellig kunnen zijn: bidden doe je 'zo'.

A. KNIELEN

- Mozes knielde voor God (o.a. Ex. 34:8).
- Het volk Israel knielde (Ex. 12:27).
- De hele gemeente knielde (1 Kron. 29:20).
- Salomo knielde (2 Kron. 6:13).
- De Israëlieten knielden in de tempel (2 Kron. 7:3; Nehemia 8:7).
- Esra knielde met gescheurde kleren (Ezra 9:5).
- Oproep aan alle mensen om zich neder te werpen, te buigen en te knielen voor God (Psalm 95:5).
- De apostel Paulus bad een keer knielend voor de aanwezigen (Handel. 20:36).
- Er is een dag dat iedereen zal knielen voor God (Jes. 45:23; Rom. 14:11; Filip. 2:10).
- Paulus geeft aan, dat als hij knielt, hij zich volledig onderwerpt aan het gezag en de majesteit van God (Ef. 3:14).

B. ZICH EERBIEDIG TER AARDE WERPEN

- Mozes en Aäron deden dat (Ex. 20:6).
- Mozes deed dat soms heel lang (Deut. 9:18, 25).
- Esra wierp zich wenend neer voor het huis Gods (Ezra 10:1).
- Iedereen wordt opgeroepen zich neder te werpen (Psalm 95:6).
- De blindgeborene wierp zich voor Jezus neer (Joh. 9:38).
- In het boek Openbaring werpt men zich neer voor God (Openb. 4:10; 5:8,14).

C. RECHTOP, STAANDE

- De moeder van Samuel deed dat (1 Sam. 1:26).
- In de psalmen wordt het genoemd (o.a. psalm 134:1).
- Vaak wordt staand gebeden met het uitstrekken of opheffen van de handen (als zegenend of aanbiddend gebaar), zie o.a. Ps. 134:2, 1 Kon. 8:54 en 1 Tim. 2:8.

GEBEDSSITUATIES

- Alleen. Men ging soms in zijn eentje bidden, b.v. de moeder van Samuel in het heiligdom. Ook Jezus ging soms alleen in de stilte bidden.
- In massa. Het andere uiterste is een massale menigte, b.v. bij de inwijding van de tempel; de menigte, die niemand tellen kan, in het boek Openbaring.
- Ga je kijken naar de lokaties, dan kon overal gebeden worden: in de stad, op het land, aan de rivier, op het strand, op zee, op een berg, enz. Het merkwaardigste gebed is ongetwijfeld Jona in de buik van de vis.

Er zijn dus vele vormen van gebed en vele situaties van gebed.

In de volgende hoofdstukken, wil ik diverse gebeden toelichten en waarom deze mij opvallen.

Hoofdstuk 2: Sjema Israël

Het belangrijkste gebed uit het O.T. staat in Deut. 6:4,5.

"Hoor Israël: de Here is onze God; de Here is één. Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht."

Dit gebed is het belangrijkste gebed dat in alle Joodse bijeenkomsten en synagogen vanaf de uittocht tot heden gebeden wordt.

'Sjema Israël, hoor Israël.'

Jezus verwijst hier ook naar (Math. 22:34-39). Als een wetgeleerde aan Jezus vraagt wat het belangrijkste gebod is van de 10 geboden (Ex. 20:1-17), antwoordt Hij met de verwijzing naar het belangrijkste gebed. Door dat gebed te bidden en het gebed uit te voeren, wordt Gods opdracht vervuld. Hoe wordt dit dan vervuld? Door je naaste lief te hebben als jezelf. Jezus zegt dan concluderend, dat aan deze twee geboden (dus een gebed en de uitvoering) de ganse wet en de profeten hangt; dus alles wat godsdienst is, is in deze twee geboden samengevat. Een interessante gedachte om eens over na te denken en te doorbidden.

Even terug naar de aanhef: Hoor Israël, luister Jan, luister Ria, luister Leen: er is maar één God, een fantastische God, die het zo waard is om met alles wat in je is, lief te hebben, zodat je ook je naaste en jezelf kunt liefhebben.

"O God, ik wil naar U luisteren, ik wil U liefhebben; U bent de enige God. Help mij mijn naaste en mijzelf lief te hebben."

Hoofdstuk 3: Het gebed des Heren

Jezus zegt op zeker moment hele behartenswaardige zaken over gebedshouding, gebedsmotivatie, gebedslokatie, gebedsformulering, enz. Ga doen, wat bidden werkelijk is, en niet om mensen te imponeren met je gebeden.

Math. 6:5-8 "En wanneer jij bidt, zult jij niet zijn als de huichelaars, want zij staan gaarne in de synagogen en op de hoeken der pleinen te bidden, om zich aan de mensen te vertonen. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds. Maar jij, wanneer jij bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader in het verborgene; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. En gebruikt bij uw bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun van woorden verhoord te zullen worden. Wordt hun dan niet gelijk, want God uw Vader weet, wat jij van node hebt, eer jij Hem bidt."

Daarna gaat Jezus verder en leert zijn discipelen een gebed, het z.g. 'Onze Vader', dat het belangrijkste gebed uit het N.T. geworden is voor miljarden christenen, die sinds de tijd van Jezus geleefd hebben tot heden.

Math. 6:9b-13 "Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren; en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen."

Het is niet de bedoeling, dat dit HET gebed zou zijn en blijven. Het is een model om ons te helpen. Er zit een lofprijzing in, het is praktisch, het gaat om contact en relaties, het gaat om vergeving en herstel, het heeft een proklamatie, het spreekt van noden en zorg, enz.

Als je het luid met een groep mensen bidt, is het zeer indrukwekkend en weet je God dichtbij. En je weet je één met alle gelovigen van alle rassen, standen en eeuwen.

Hoofdstuk 4: bevreesd

Gen. 3:9-10

"En de Here God riep de mens tot Zich (in de hof van Eden) en zeide tot hem (Adam): Waar zijt gij? En hij (Adam) zeide tot Hem (God): Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij."

Adam en Eva hebben net een gebod van God overtreden en toch van de 'verboden vrucht' gegeten. Dat maakt hen 'ziende'. Hun onbevangingheid is weg. Hun vertrouwen is weg. Vrees gaat regeren. Hoe kunnen zij God onder ogen komen? Dus als God 's avonds een bezoekje komt brengen, verbergen Adam en Eva zich.

In deze paar zinnen van Adam wordt de diepste angst van veel mensen voor het bidden weergegeven. Je bent naakt voor God. Hij weet van je en kent je door en door. Er zijn geen geheimen, geen verborgen agenda's mogelijk. Wat moet je dan zeggen?

Uiteraard is het antwoord een open en eerlijk gesprek.

Vele eeuwen later dacht men zelfs, dat als God met je sprak, het je dood zou zijn, zo bang was men voor het contact met God (zie o.a. de roeping van de profeet Jesaja, Jes. 6:5).

Uiteraard hoeft niemand angst te hebben om de eerste zinnen tegen God te zeggen. Hij wil zelfs graag, dat wij bidden.

Wat ook nog opvalt in deze situatie van Adam, Eva en God, is, dat ze gewoon met elkaar spraken en elkaar verstonden. Dat is helaas soms een stukje moeilijker tegenwoordig. God letterlijk horen is er eigenlijk niet meer bij. Toch mogen we weten, wat Hij bedoelt. En dat begint met de zekerheid, dat wij geen vrees hoeven te hebben om met God het gesprek aan te gaan.

Hoofdstuk 5: aanroepen

Gen. 4: 26

"Toen begon men de naam des Heren aan te roepen."

Adam en Eva zijn uit het paradijs gezet. Kaïn (zoon van Adam en Eva) heeft zijn broer Abel vermoord en moet vertrekken. Dan krijgen Adam en Eva een nieuwe zoon: Set. Op zekere dag krijgt Set ook een zoon: Enos. In die tijd begon men de Heer aan te roepen.

Aanroepen is dus een vorm van gebed. Wat kun je roepen? Wel, om hulp, uitkomst, uitredding, of als schreeuw.

Dit mag ons bemoedigen om ook, wanneer het nodig is, God aan te roepen.

Aanroepen is een vorm van gebed.

Nog een paar bijbelplaatsen, die vertellen, dat God werd aangeropen:

- Gen. 13:4: Abraham bouwde een altaar in het land Kanaän en riep daar de naam des Heren aan.
- Gen. 21:33: Abraham plantte in Berseba een tamarisk en riep daar de naam van de Here, de eeuwige God, aan.
- Gen. 26:25: Isaäk bouwde een altaar en riep de naam des Heren aan.

Na deze voor de hand liggende konstatering is het ook goed te bedenken, dat de eerste generaties gewoon met God praatten. Dat auditieve contact moet op de één of andere wijze verdwenen zijn. Werd de zondeval steeds meer een barrière om direkt contact met God te hebben? Of trok God zich terug, omdat de mens nu zelf zijn eigen gekozen verantwoordelijkheid moest dragen? Hoe dan ook, direkt contact was anders geworden, men begon de Heer aan te roepen.

Hoofdstuk 6: Wandelen met God

Gen. 5:22-24

"En Henoch wandelde met God, en hij was niet meer, want God had hem opgenomen."

Daar kijk je toch even met verbazing naar: 'met God wandelen en opeens wandel je zo de eeuwigheid in'. Wat doe je nu hier mee? Want het is wel erg apart.

In Hebreeën 11:5 wordt iets meer verteld over Henoch. *"Door het geloof is Henoch weggenomen, zodat hij de dood niet zag, en hij werd niet meer gevonden, want God had hem weggenomen. Want voordat hij werd weggenomen, is van hem getuigd, dat hij Gode welgevallig was geweest; maar zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken"*.

Henoch ging zo dicht mogelijk tegen God aan leven. Steeds meer vervlocht Hij met God. Gods denken werd zijn denken. Gods handelen werd zijn handelen. Gods karakter werd zijn karakter. Wat een opmerkelijke manier van gebed: wandelen met God. Tenslotte was Hij zo één met God, was hij zo welgevallig aan God geworden (God had zo'n plezier in hem), dat Henoch al wandelend met God de eeuwigheid inging, zonder te sterven.

In dat stukje in Hebreeën wordt nog een belangrijke basis voor het gebed genoemd: geloven in God. Maar ook, dat Hij beloont, als je Hem ernstig zoekt. Dat betekent, dat Hij niet altijd even makkelijk te vinden is. Soms moet je je best ervoor doen.

Soms lijkt Hij ver weg, soms lijkt Hij stil. Maar als je met Hem op weg gaat, beloont hij jouw zoeken en laat Hij zich vinden. Hij beloont je niet met sinterklaaskadootjes. Hij beloont je met Zijn onbeschrijflijke en machtige aanwezigheid.

Een uitdaging om als Henoch met God te gaan wandelen. Er zijn mensen die er echte gebedswandelingen van gaan maken, en waarom ook niet. Maar in de eerste plaats gaat het erom, dat ons hele leven een 'wandelen met God' is.

Hoofdstuk 7: Een daad als gebed

Gen. 8:20-22

"En Noach bouwde een altaar voor de Here, en hij nam van al het reine vee en van al het reine gevogelte en bracht brandoffers op het altaar. Toen de Here de lieflijke reuk rook, zei de Here bij Zichzelf: Ik zal de aardbodem niet weer vervloeken om de mens, omdat het voortbrengsel van des mensen hart boos is van zijn jeugd aan, en Ik zal al wat leeft niet weer slaan, zoals Ik gedaan heb. Voortaan zullen, zolang de aarde bestaat, zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht, niet ophouden".

Het is net na de zondvloed. Noach, zijn familie en alle dieren zijn gered door de ark. Nu er weer land is, dankt Noach God met een offer op een altaar. Noach stelt een daad. En die daad is een lieflijke reuk voor God.

Soms is ons gebed het aanbrengen van een altaar van herinnering, een altaar van markering in ons leven. Zo'n daad kan dan een lieflijke reuk zijn voor God. Het is goed je leven met God te herinneren. Het is goed je zegeningen te tellen.

En God bleek er heel blij mee te zijn. In Gen. 9:8-17 wordt ons verteld, dat God een speciaal verbond met Noach sluit, een verbond dat sindsdien bestaat met alle levende wezens.

Als wij, net als Noach, onze uitreddingen markeren, plaatsen wij ons in de geschiedenis van duizenden jaren, die met Noach begon. En zo'n daad stellen vindt God een prachtig gebed.

Hoofdstuk 8: Gods naam noemen

Degenen, die de zondagschool nog stevig gevolgd hebben, moeten het verhaal van Abram nog kennen. God had aan Abram beloofd, dat hij ooit een kind zou krijgen. Maar hij werd steeds ouder, zo ook zijn vrouw Sarai. Tenslotte kan Sarai geen kinderen meer krijgen. Dan geeft zij haar Egyptische slavin Hagar aan Abram, om dan maar bij haar een kind te verwekken. En zo wordt Hagar zwanger. Dan voelt Hagar zich meer dan haar meesteres Sarai. Die neemt dat hoog op. Zij vernedert Hagar zodanig, dat deze tenslotte wegvlucht de woestijn in. Een speciale engel vindt haar bij een bron aan de weg. Deze bemoedigt haar en vraagt haar terug te gaan en geeft deze vluchteling nog een bijzondere belofte voor het kind, dat geboren zou worden (en dat werd de jongen Ismaël). Je vindt de hele geschiedenis in Genesis 16.

Maar heeft ze ook gebeden? De engel zegt in vers 11, dat de Here naar haar ellende gehoord had. Vers 13 zegt, dat ze *de naam des Heren noemde*. En die naam was voor haar zoiets als: 'Hij, die naar mij omziet'. Eigenlijk wel een mooie naam voor God. Niet dat alle ellende zomaar opgelost wordt. Hagars leven bleef nog jaren een hel. Maar ze wist, dat God naar haar omzag. En dat gaf haar kracht. Zeker is, dat God onze schreeuw van ellende hoort, ook al roepen we soms alleen zijn naam.

Hoofdstuk 9: Kreunen

Het verhaal van Abraham met Sara en Hagar gaat verder. Deze episode vind je in Genesis 21:8-21. Sara heeft tenslotte toch een kind gekregen: Isaäk. Als Isaäk opgroeit, botert het niet met zijn halfbroer Ismaël. Dus grote heibel in de familie. Tenslotte eist Sara, dat Hagar met kind Ismaël wordt weggestuurd. En zo gebeurt het. Ze krijgen water mee voor onderweg. Dat raakt op. Tenslotte legt een wanhopige Hagar Ismaël onder een struik om daar maar te sterven. Iets verder op ging ze zitten huilen, want ze kon het sterven van het kind niet verder verdragen. Dan lees je in vers 17: "*En God hoorde de stem van de jongen.*" Een engel geeft opnieuw uitredding (een waterput). En zo kunnen Hagar en Ismaël verder.

Die jongen heeft helemaal niet gebeden op de klassieke wijze: geen gevouwen handen, niet op zijn knietjes, geen net gebed. Niet: 'ik ga slapen, ik ben moe, enz'. Dat jongetje ging dood van de dorst en zal hooguit gehuild en gekreund hebben. En God luistert naar zulk kreunen. Ook vandaag nog.

Hoofdstuk 10: Onderhandelen

Een van de merkwaardigste gebeden is het gesprek van Abraham met God over het lot van Sodom en Gomorra. Je vindt het in Genesis 18:16-33.

De zonden (met name hun onrechtvaardigheid en egoïsme) van deze steden waren zo enorm geworden, dat God besloot deze pest op de navel van de wereld te verdelgen. Maar Hij besloot dit eerst aan zijn vriend Abraham te vertellen. Deze woonde er tenslotte niet al te ver vandaan. En als Abraham hoort, wat God van plan is, zegt hij: *"maar hoe kunt U dat nu doen, stel dat er 50 rechtvaardigen in die stad zijn. Zult U de rechtvaardigen met de goddelozen doden? Dat zij verre van U. Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?"* En God geeft als antwoord, dat als er 50 rechtvaardigen gevonden worden, de stad niet verwoest zal worden. Maar dan gaat Abraham verder, stel dat er 5 ontbreken. Hoe dan met 45 rechtvaardigen? En zo gaan de onderhandelingen door: tot en met 10. God zegt dat als er 10 rechtvaardigen in de stad gevonden worden, de stad niet verwoest zal worden.

De afloop is bekend: alleen Lot, de neef van Abraham, en Lot's dochters worden uit de stad gehaald en overleven...

Deze waren de enige rechtvaardigen (Gen. 19:29).

Abraham kende de situatie in Sodom voldoende om te weten, dat hij weinig kans maakte. Het is een aansporing om te blijven bidden, ook als het een onbegonnen zaak lijkt. Nog opmerkelijker is het 'onderhandelen' met God. Uiteraard zonder eigenbelang, maar in het belang van vele mensen. Hoe vaak bidden wij op deze manier, onderhandelen wij, pleiten wij op Gods genade en barmhartigheid tegen een oordeel of ondergang.

Abraham durfde zo vuile handen te maken, hij bleef bidden voor een bijkans 'verloren zaak'. Laten wij niet te makkelijk de "Sodoms en Gomorra's" aan hun lot over?

Hoofd stuk 11: Verbidden

Gen. 25:21

"Nu bad Isaäk tot de Here voor zijn vrouw, want zij was onvruchtbaar; en de Here liet Zich door hem verbidden, en zijn vrouw Rebecca werd zwanger."

Het woord 'verbidden' roept associaties op als: vermurwen, van mening laten veranderen, de boel anders laten lopen, ombuigen, over iets onderhandelen, enz. Het klinkt zo menselijk, zo dichtbij. Alsof je werkelijk met God om de tafel zit en probeert een deal te sluiten. Ook al kun je God niet naar je hand zetten, het is wel een heel bemoedigend voorval. Iets ligt je heel zwaar op de maag en je gaat er met God eens over praten... en wie weet met wat voor resultaten. Ook 'verbidden' is bidden.

Hoofdstuk 12: iets vragen

Gen. 25:22

"En de kinderen stieten in haar binnenste tegen elkander. Toen zei Rebecca: Indien het aldus gesteld is, waarom overkomt mij dat? Daarop ging zij om de Here te vragen..."

Het klinkt zo heerlijk ongecompliceerd. Er is iets aan de hand, je begrijpt het niet en je doet het meest voor de hand liggende: 'je gaat het gewoon aan God vragen...'
Een heerlijke en eerlijke stimulans om zo ongecompliceerd als Rebecca te zijn. Want hoe vaak moet het water ons tot aan de lippen komen, alvorens wij eens God willen gaan vragen. Een mooie aanzet is dit bijbelse voorbeeld om gewoon zomaar de dingen ook aan God te vragen. 'Heer hoe komt het nou, dat...' Het is een fijne, ongecompliceerde manier van bidden.

Hoofdstuk 13: De gelofte

Gen. 28:18-22

"De volgende morgen vroeg nam Jacob de steen die hij onder zijn hoofd gelegd had, stelde die tot een opgerichte steen en goot er olie bovenop. En hij noemde die plaats Betel. En Jacob deed een gelofte: Indien God met mij zal zijn, en mij behoeden zal op deze weg, die ik ga, mij zal geven brood om te eten en klederen om aan te trekken, en ik behouden tot mijns vaders huis wederkeer, dan zal de Here mij tot een God zijn. En deze steen, die ik tot een opgerichte steen gesteld heb, zal een huis Gods wezen, en van alles wat Gij mij schenken zult, zal ik U stipt de tienden geven."

Het is maar waar je aan dit voorbeeld begint. Er zijn er, die zich helemaal blindstaren op het laatste. Ik moet en zal mijn tienden geven, want dan zal God mij zegenen, zal God mij gebruiken, zal God mij zalven, zal God mij... En dan na enige tijd teleurgesteld raken, want zo ga je niet met God om. De kern van het verhaal is, dat het wel eens gebeurt, dat je zo geraakt bent door een bepaalde gebeurtenis (Jacob had een bijzondere droom gehad om hem te bemoedigen), dat je God een gelofte doet. Die moet je dan ook houden. Een gelofte is dus een bepaald gebed, maar je moet daar heel zuinig mee om gaan.

Na jaren in het buitenland geleefd te hebben, had Jacob al een heel gezin en welstand. Dan herinnert God hem aan zijn gelofte (Gen. 31:13) en Jacob gaat terug naar zijn eigen land.

In Psalm 50:4 wordt gezongen: *"Offer Gode lof en betaal de Allerhoogste uw geloften"*. En in Prediker (5:3) staat: *"Als gij God een gelofte gedaan hebt, talm er dan niet mee, die in te lossen"*.

Ook God doet ons een bijzondere gelofte: *"En dit is de belofte, die Hij zelf ons beloofd heeft, het eeuwige leven"*. (1 Joh. 2:25)

Het is soms verstandiger om God aan Zijn beloften en geloften te herinneren, dan om lichthartig God van alles en nog wat te beloven.

Hoofdstuk 14: Angstgebed

"Toen werd Jacob zeer bevreesd en het werd hem bang te moede." (Gen. 32:7a)

"Toen zei Jacob: O God van mijn vader Abraham en God van mijn vader Isaäk... Red mij toch uit de hand van mijn broeder, uit de hand van Esau, want ik ben bevreesd voor hem: misschien zal hij komen en mij verslaan, zowel moeder als kinderen..." (Gen. 32:9-12)

Dit was niet zo maar een beetje bang zijn, maar absolute angst voor zijn leven en dat van zijn familie. In die angst roept Jacob tot God. Maar soms is die angst alleen maar tussen de oren. Nu had Jacob wel enige reden om bang te zijn, hij had Esau in zijn jeugd een aardig kunstje geflikt. Maar zou Esau nog steeds zo boos zijn? Het vervolg laat zien, dat Esau blij was zijn broer weer te zien. Jacob moet dus de vijand in zichzelf verslaan. In die angst roept hij tot God. Ook een angstgebed is een gebed, ook al is er vaak geen reden om werkelijk angst te hebben, maar dat is soms makkelijker gezegd dan gedaan. En God komt Jacob tegemoet. En zo komt God ons ook tegemoet.

Hoofdstuk 15: Worsteling

In die nacht, dat Jacob zo bang was, brengt hij eerst zijn familie in veiligheid en hij blijft alleen achter. (Je vindt de geschiedenis in Gen. 32:22-33:3). Dan ontstaat er een worsteling met een mysterieuze tegenstander. Geen van beide geeft op. Bij het ochtendgloren staakt de strijd. De tegenstander blijkt een gezondene van God te zijn. Hij zegent Jacob en geeft hem een nieuwe naam: 'Israël, want hij had gestreden met God en mensen'. Jacob had zichzelf en zijn angsten overwonnen en durfde daarna de confrontatie aan met zijn broer. Die morgen ging Jacob (Israël) voor zijn familie uit.

Soms is ons gebed een worsteling. Een worsteling met jezelf, je motieven, de waarheid, met God. Dat mag tenslotte eerlijkheid en moed in ons tevoorschijn brengen.

Hoofdstuk 16: Offeren en dromen

Gen. 46:1-5

"En Israël (=Jacob) brak op met alles wat hij had en kwam te Berseba en bracht de God van zijn vader Isaäk slachtoffers. En God sprak tot Israël in nachtgezichten, en Hij zeide: Jacob, Jacob. En hij zeide: Hier ben ik. Toen zeide Hij: Ik ben God, de God van uw vader, vrees niet naar Egypte te trekken, want Ik zal u daar tot een groot volk maken. Ik zal zelf met u naar Egypte trekken en ik zal u ook zeker weer terugvoeren en Jozef zal u de ogen toedrukken. Toen ging Jacob uit Berseba op weg."

Jacob wil graag naar zijn zoon Jozef in Egypte, maar is ook bang het land te verlaten. Dat land was toch ook Gods belofte. Dus reist hij naar het zuidelijkste bewoonde gedeelte Berseba. Hij weet niet wat nu goed is. Dus brengt hij slachtoffers als vorm van gebed, hij weet niet wat hij in woorden moet uitdrukken. En God luistert en komt deze oude man in zijn dromen bemoedigen. Wat is God lief voor deze oude man. God neemt in dit gebed het initiatief.

Offeren als gebed en het gesprek met God is een droom en ook dat is een gebed.

Hoofdstuk 17: Hulpgeroep

Gen. 2:23-25

"In die lange tijd stierf de koning van Egypte; en de Israëlieten zuchtten nog steeds onder de slavernij en schreeuwden het uit, zodat hun hulpgeroep over de slavernij omhoog steeg tot God. En God hoorde hun klacht en God gedacht Zijn verbond met Abraham, Isaäk en Jacob. Zo zag God de Israëlieten aan en God had bemoeienis met hen."

Het uitschreeuwen, hulpgeroep, ook dat is allemaal bidden. Deze vorm van gebed heeft weinig te maken met de rituele gebeden in b.v. een kerkdienst. In het hierboven genoemde voorbeeld is er een groot onrecht dat een heel volk raakt. En God luistert tenslotte naar deze schreeuw.

Er kunnen wel eens situaties komen, dat een grote groep mensen wanhopig roept om gerechtigheid, om een menswaardig bestaan. Hebben ze tot God geroepen? Uit het vervolg (de daden van Mozes om het volk te verlossen) blijkt, dat het volk nauwelijks nog wist, dat er een God was. Vermoedelijk riepen ze maar van ellende in het wilde weg. Of ze balden de vuist of vloekten in de binnenkamer van hun hut. En vergis je niet, er komt een moment, dat God luistert.

Hoofdstuk 18: De braamstruik

Ex. 3:1 - 4:16

In dit bijbelgedeelte wordt ons verteld, hoe de roeping van Mozes in zijn werk ging. Hij komt bij een brandende braamstruik, die niet door het vuur verteerd wordt. *"En Mozes dacht: Laat ik dat wondere verschijnsel gaan zien, waarom de braamstruik niet verbrandt."* Mozes gaat kijken en dan begint God te spreken.

Een braamstruikontmoeting is wel een heel bijzonder gesprek met God, een uniek gebed. Zoiets zal weinigen overkomen. Toch komt het wel voor, dat God door bepaalde situaties of gebeurtenissen ons iets te zeggen heeft. Dan komt het erop aan of we luisteren. Zeker is, dat God in ieders leven zelf wel een keer het gesprek opent. Maar verstaan we Hem dan wel?

Hoofdstuk 19: Voorbede

Ex. 10:16-17

"Toen haastte Farao zich Mozes en Aäron te onbieden en hij zeide: Ik heb gezondigd tegen de Here, uw God, en tegen u. Nu dan, vergeef toch nog ditmaal mijn zonde en bid de Here, uw God, dat Hij althans deze dood van mij doe wijken."

Doordat Farao het volk Israël niet wil laten gaan, komen er 10 plagen over Egypte. Uiteindelijk mag het volk vertrekken.

Farao vraagt bij de negende plaag om deze voorbede. Hij lijkt zo boetvaardig. Maar het is alleen maar om die plaag te laten ophouden. Als Mozes gebeden heeft en de plaag is opgehouden, blijkt de ware aard van Farao...

We leren uit dit voorval, dat voorbede voor iets of iemand heel belangrijk is en invloed heeft.

We leren er ook uit, dat bij de vraag om voorbede wel eens andere motieven een rol kunnen spelen.

Dat wetende, bad Mozes toch, daar hij wist dat de situaties hoe dan ook een rol in Gods plan zouden spelen. Netzomin is het aan ons om e.e.a. te beoordelen, als er om voorbede gevraagd wordt. We leggen de persoon of situatie gewoon in Gods hand.

Hoofdstuk 20: Morren

Ex. 15:24

"Toen morde het volk tegen Mozes en zeide: Wat moeten wij drinken?"

Ex. 16:2-3

"En in die woestijn morde de gehele vergadering der Israëlieten tegen Mozes en Aäron; en de Israëlieten zeiden tot hen: Och, dat wij door de hand des Heren in het land Egypte gestorven waren, toen wij bij de vleespotten zaten en volop brood aten; want gij hebt ons in deze woestijn geleid om deze gehele gemeente van honger te doen omkomen."

Ex. 16:6-7

"Mozes en Aäron zeiden tot alle Israëlieten: Vanavond zult gij weten, dat de Here u uit het land Egypte heeft geleid. En morgenochtend zult gij de heerlijkheid des Heren zien, omdat Hij uw gemor tegen de Here gehoord heeft. Want wat zijn wij, dat gij tegen ons mort?"

Morren is een hele negatieve vorm van bidden. God hoort dat ook. Alleen morren leidt tot niets, het legt alles plat, en er kan niets meer gebeuren.

Kijk, in de bovengeschetste situatie had ook iets anders kunnen gebeuren. Het volk had ook God kunnen aanroepen, maar nu maakte het revolutie tegen Mozes en Aäron.

Toen het volk nog in Egypte was en als slaven onderdrukt werd, kon het wel tot God roepen en God hoorde naar hun hulpgeroep. En als God hen op wonderbaarlijke wijze uit Egypte had kunnen leiden (denk even aan het wonder van de doortocht door de zee), dan kan God ook nu voorzien. Maar daar gaat het helemaal niet om, het volk is verwend; door de woestijn trekken is vermoeiend; ze hadden het zich zo heel anders voorgesteld... In plaats van God te zoeken, zoeken ze een zondebok... Dus worden alle frustraties op de leiding gericht. Feitelijk nemen ze het God kwalijk, dat ze uit Egypte verlost zijn. Hoe ondankbaar, hoe onwezenlijk en hoe onredelijk. Dat morren maakte veel kapot. Uiteindelijk zou dit volk het beloofde land niet zien.

Wat is morren? Dat is o.a. onredelijke en onrechtvaardige kritiek; het is laster, leugenpraat, roddel en manipulatie. Let op, God hoort ook die vorm van 'bidden'.

Hoofdstuk 21: Gebed van de onderdrukten

Mensen die misbruikt worden, mensen die onderdrukt worden, kunnen wel eens gaan roepen tot God vanwege het onrecht hun aangedaan. En pas op, God hoort hiernaar.

In Exodus 22:21-27 worden er voorschriften gegeven betreffende hulpbehoevenden. Voor wie moet er gezorgd worden? O.a. vreemdelingen, weduwen, wezen, armen, enz. Je mag deze sociaal kwetsbare groepen niet benauwen, noch verdrukken. *"Indien gij dezen toch verdrukt, voorzeker zal Ik, indien zij luide tot mij roepen, hun geroep horen, en mijn toorn zal tegen u ontbranden." "Wanneer zij Mij om hulp roepen, zal Ik horen, want Ik ben genadig."*

Als God zo naar hun hulpgeroep voor sociale rechtvaardigheid hoort, dan is het verstandig deze sociaal zwakkeren te ondersteunen.

Hoofdstuk 22: Voorbede voor een volk

Het volk Israël leiden valt niet mee. De grote leider Mozes heeft er een zware dobber aan gehad. Zo was Mozes een keer op de berg en kreeg daar de 'stenen tafelen' met daarop de 10-geboden. Mozes bleef alleen lang weg: 40 dagen. Ondertussen loopt het uit de hand. Het volk maakt een gouden kalf als god en de boel ontaardt in een teugellose orgie. Hier moet paal en perk aan gesteld worden. God wil het hele volk doden.

En Mozes bidt dan voor het volk: *"Toen zocht Mozes de gunst van de Here, zijn God, en hij zeide: Waarom Here, zou Uw toorn ontbranden tegen uw volk, dat Gij uit het land Egypte hebt geleid? Waarom zouden de Egyptenaren zeggen: tot hun onheil heeft Hij hen uitgeleid? Laat Uw brandende toorn varen..."* Ex. 32:11-14.

Het is nauwelijks te beseffen, dat God naar Mozes luistert. Het aangekondigde onheil komt niet, maar Mozes moet dan zelf de schuldigen straffen.

Hierna lees je in vers 31 dat Mozes nogmaals voor het volk gaat pleiten. *"Vergeef toch hun zonde - en zo niet, delg mij dan uit het boek dat Gij geschreven hebt."*

Tenslotte doet Mozes nog iets heel bijzonders, hij maakt een tent buiten de legerplaats. Iedereen, die wil, kan hier gaan bidden. *"Ieder, die de Here zocht, ging uit naar de tent der samenkomst."* Ex. 33:7-b. Zo moedigt Mozes het volk aan, zelf ook tot een gesprek met God te komen.

Maar het volk blijft een moeilijk, ongezegelijk, ongedisciplineerd volk. Regelmatig moet Mozes op de knieën om voor het volk te bidden, opdat God niet het volk vernietigt vanwege ongehoorzaamheid of zonde. In Numeri 7:4-9 is weer zo'n voorbeeld. Het volk vindt zelfs het manna uit de hemel onvoldoende. Waarom heeft Mozes hen uit Egypte gevoerd? Daar was het pas goed. Als straf komen er slangen; door hun beten sterven er mensen. Dan loopt het volk te hoop bij Mozes: bid voor ons s.v.p. *"Toen bad Mozes ten gunste van het volk."* Mozes moet dan een koperen slang maken en iedereen, die daar naar kijkt, wordt genezen.

Hoofdstuk 23: Het stralende gebed

Er zijn mensen, die zo in hun contact met God opgaan, dat bijna hun ogen ervan gaan lichten, als je ze aankijkt. Zo heb ik mensen letterlijk zowat zien 'stralen' van vreugde als ze vertelden van hun leven met God, of als ze vertelden over prachtige of diepe geestelijke gebeurtenissen.

De kampioen uitstraling is Mozes. Hij heeft vele malen het voorrecht gehad letterlijk met God te kunnen spreken. Die ontmoetingen maakten hem tenslotte zelfs letterlijk lichtgevend.

"Toen hij van de berg afdaalde, wist hij niet, dat de huid van zijn gelaat straalde, doordat hij met Hem gesproken had." Ex. 34:29. Dit werd zo'n beangstigend schouwspel voor de mensen, dat als Mozes onder het volk was, hij een doek voor zijn gelaat deed (vs. 33-35).

Ik verlang naar dit soort gesprekken, dit soort ontmoetingen, dit soort gebeden, waarvan je gelaat gaat stralen. Hoe rijk, mooi, diep en bijzonder zijn die ontmoetingen.

Hoofdstuk 24: Dit mag je NIET bidden

"Ik ben de Here, uw God. Gij zult u niet tot de afgoden wenden." Lev. 19:4

Soms zijn die afgoden duidelijk. In de tijd van Mozes waren het afgodsbeelden, waarvoor men zich neerboog en die men aanbad. Maar hier is nog heel wat meer over te zeggen. Het is opmerkelijk, dat God in dat kader altijd iets opmerkt over 'levensheiliging', want Hij is ook heilig. In die tijd van Mozes gingen bijna alle diensten aan afgoden gepaard met sex: prostitutie (met hetzelfde geslacht of het andere geslacht), met kinderen, met dieren zelfs. Of verkrachting hoorde in die rituelen thuis. Of er werden zelfs kinderen geofferd. Het is allemaal een gruwel. Al die rituelen zijn een gevaar voor de volksgezondheid. Bovendien gaf het een soort verslaving en verdoving; ook werden door dit soort praktijken alle waarden en normen uitgehouden. Het resultaat? De vernietiging van het menselijke en humane. Op dat soort praktijken kun je geen maatschappij bouwen.

Wat is dan wel godsdienst? En hoe stuurt ware godsdienst het maatschappelijke leven aan? Die vragen worden heel puntig in de verzen erna beantwoord (vs. 11-17) met een herhaling van de 10-geboden. Het houden aan die wijze regels is het ware gebed.

Afgoden kunnen vele gezichten hebben: materialisme is een afgod. Egoïsme is een afgod. Jaloezie is een afgod. Je werk kan een afgod zijn. Hebzucht (o.a. geld en bezit) kan een afgod zijn. Hedonisme en narcisme (o.a. genieten tot elke prijs) kan een afgod zijn. Jezelf altijd willen realiseren, dus ook ten koste van anderen, kan een afgod zijn. Afgoden zijn wrede heersers; je aanbidding is nooit genoeg; tenslotte wordt het je ondergang.

Hoofdstuk 25: Welke geest aanbid je?

Lev. 20:6

"En iemand, die zich tot de geesten van doden of tot waarzeggende geesten wendt, om die overspelig na te lopen - tegen zo iemand zal Ik mijn aangezicht keren en hem uit het midden van zijn volk uitroeien."

Je hoort wel eens, dat al dat occulte maar onzin is. De Bijbel zegt dat juist niet. Het occulte bestaat en is een gigantisch gevaar. Het is levensgevaarlijk. De dag dat een mens zich wendt (dus feitelijk gaat aanbidden) tot geesten van doden (spiritisme) of zich inlaat met waarzeggerij (dat kan ook door het uitleggen van voortekenen, tarotkaarten, handlezen, geloof hechten aan de dierenriem/horoscoop, enz.) dan gaan die negatieve machten langzaam maar zeker over je heersen. En het slot is: depressies, suïcidale neigingen, pessimisme, angst, je ondergang.

Gods Geest is zo geheel anders. Waar Gods Geest is, is vrijheid (2 Cor. 3:17). Dat is wel even andere koek. En de vruchten van Gods Geest in ons leven zijn: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing... (Gal. 5:22). Dat zijn dus hele andere gevolgen. Gods Geest bouwt op. Het occulte breekt af.

"O, God, ik bid U, vul mij met Uw heilige Geest."

Hoofdstuk 26: Het zegenende gebed

Numerie 6: 22-27

"De Here sprak tot Mozes: Spreek tot Aäron en zijn zonen: Zo zult gij de Israëlieten zegenen:

'De Here zegene u en behoede u; de Here doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig; de Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede'

Zo zullen zij mijn naam op de Israëlieten leggen, en Ik zal hen zegenen."

Deze zegenbede wordt vaak aan het einde van een kerkdienst uitgesproken. Het is een indrukwekkende traditie, maar het is zoveel meer dan dat. Hiermee wordt gebeden dat Gods zegen, zijn Shalom, Zijn aanwezigheid zich zal manifesteren. Het brengt de raderen van het Koninkrijk van God in beweging.

Zo'n zegenbede reikt heel ver. Een voorbeeld is de roeping van Abram (Gen. 12:2-3):

"Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen, wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden."

Zegenbedes blijken verreikend te zijn en effect op personen, zaken, geslachten en landen te hebben.

Jezus zegt ergens, dat we zelfs onze vijanden mogen zegenen.

Als je voor het eerst iets of iemand gaat zegenen en dat zo uitspreekt, lijkt het erg raar. Maar als je het iedere dag gaat herhalen, dan zul je verbaasd staan over de uitwerking. Een zegenbede is een heel krachtig gebed.

Hoofdstuk 27: Een muzikaal gebed

Num. 10:9-10

"En wanneer gij in uw land ten strijde trekt tegen de vijand die u benauwt, dan zult gij op de trompetten een signaal blazen, waardoor gij in gedachtenis gebracht zult worden voor het aangezicht van de Here, uw God, zodat gij van uw vijanden verlost zult worden. Ook op uw vreugdedagen, op uw feesten en op uw nieuwemaansdagen zult gij een stoot op de trompetten geven bij uw brandoffers en vredeoffers; zij zullen u dienen om u voor het aangezicht van uw God in gedachtenis te brengen."

Deze trompetten waren bijzondere trompetten (Num. 10:1) voor de dienst aan God. Normaal dienden ze ertoe signalen aan de mensen te geven, b.v. bijeenkomen bij de tent der samenkomst.

Maar die trompetten riepen ook de aandacht van God. Bij oorlog en feesten liet het geluid God aan zijn volk Israël denken. Bij wijze van spreken, die trompetten deden een gebed.

Muziek kan blijkbaar een grote rol spelen om contact met God te maken. Ook muziek kan een gebed zijn.

Hoofdstuk 28: Een juridische kwestie

“Op zekere dag kwamen de 5 dochters van een man bij Mozes met de vraag: ‘onze vader is gestorven en had geen zonen, alleen ons als dochters. Wordt nu zijn geslacht uitgewist omdat er geen zoon is om zijn familienaam in stand te houden?’ Toen bracht Mozes haar rechtsvraag voor het aangezicht des Heren.” (Num. 27:5)
En de meisjes krijgen gelijk, zij krijgen het volledige erfdeel van hun vader.

De situatie geeft aan, dat je ook God kunt bidden over hele ingewikkelde kwesties: juridische, zakelijke, economische, sociale, politieke en andere problemen. Het lijkt erop, dat dit helaas nog steeds te weinig gebeurt.

De vorm van dit gebed is heel zakelijk: hij bracht het bij de Heer; hij vertelde het aan God, alsof hij het aan een zakelijk partner had verteld.

Hoofdstuk 29: Smeken is bidden

Het boek Deuteronomium begint met een terugblik van Mozes. Wat heeft hij in dienst van God mogen doen? Wat gebeurde er allemaal de afgelopen 40 jaar na het vertrek uit Egypte?

Ergens halverwege die opsomming lees je: "*Ook smeekte ik toen de Here.*" (Deut. 4:23) Mozes wilde graag de Jordaan overtrekken naar het beloofde land. Maar de Here zei: "*Spreek Mij niet meer over deze zaak.*" (Deut. 4:26)

Ook smeken is een vorm van bidden. Voor Mozes was het tevergeefs, naar de smeking van anderen heeft de Heer wel degelijk gehoord.

Hoofdstuk 30: God is nabij

Deut. 4:6-8

"Onderhoudt de inzettingen en verordeningen van God dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie. Immers welk groot volk is er, waaraan de goden zo nabij zijn als de Here, onze god, telkens als wij tot Hem roepen? En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel de wet, die ik u heden voorleg?"

God is nabij. Hij is nabij ons in Zijn regels. Met die verordeningen zijn de 10 geboden bedoeld, als kern van de wetgeving. En God is nabij, als wij tot Hem roepen. Niet altijd heb je de gewaarwording van Gods nabijheid. Dat is eigenlijk maar heel weinig. Wel is zeker, dat als je Zijn spelregels volgt (en dat is naar Hem luisteren), dat het zeker is, dat Hij nabij is. Hij is altijd bij ons, om ons, in ons, ook al merk je dat niet. Maar Zijn liefde is zeker. God houdt van ons, als wij Zijn wil doen. Niet de hoorders van Gods woord, maar de daders (dat zijn de uitvoerders van Zijn woord) hebben Gods welgevallen (vgl. ook Math. 7:21). Hij is dichtbij hen.

Hoofdstuk 31: Voedsel voor je ziel

Veel gebed heeft te maken met noden, zorgen, problemen van jezelf, of wat je raakt van anderen. Ook kun je maatschappelijke, sociale en politieke zorgen bij God brengen. God wil gebeden zijn.

Maar gebed heeft ook nog een andere functie. Dat heeft te maken met de respons van God richting jezelf. Natuurlijk kan God wel eens bepaalde antwoorden duidelijk maken, maar dat bedoel ik niet.

Door het gebed ontstaat er een soort 'draaggolf' waardoor God aan de bidder voedsel voor zijn ziel geeft. Het contact met God geeft voedsel aan ons geestelijke leven, het geeft energie aan teneergedrukten, het geeft moed aan de geknakten...

"Hij heeft u doen weten, dat de mens niet alleen van brood leeft, maar dat de mens leeft van alles wat uit de mond des Heren uitgaat." (Deut. 8:3b)

Dit bijbelwoord gebruikte Jezus om één van de verzoeken in de woestijn te doorstaan (Math. 4:4).

Ons lichaam heeft voedsel nodig, maar onze geest en ziel ook. Dat laatste krijgen wij door het lezen van Gods woord en door gebed.

Hoofdstuk 32: Volhardend bidden

Deut. 9:25+26

"Ik wierp mij dan voor de Here neder - veertig dagen en veertig nachten lag ik neergeworpen -, omdat de Here gezegd had u te zullen verdelgen, en ik bad tot de Here. Ik zeide: Here, Here, vernietig uw volk en erfdeel niet..."

Mozes vertelt hier iets over hoe hij op zeker moment voorbede deed voor het ongehoorzame volk. Wat een enorme vasthoudendheid. Je zult maar 40 dagen en nachten lang gaan bidden om het onheil af te wenden. En als resultaat ging de vernietiging niet door.

Deze houding van Mozes mag ons tot voorbeeld zijn in tijden van groot onheil en gevaar niet te snel te stoppen met bidden.

Hoofdstuk 33: Gebed over de eerste opbrengst

Het volk krijgt in Deut. 26:1-11 een bijzondere opdracht mee. Als ze dan in het beloofde land aangekomen zullen zijn, dan zal men de eerste verzameling van vruchten en de eerste landopbrengst bij de priesters brengen als lofoffer aan God. Bij die aanbieding hoort een gebed:

"En nu, zie, ik breng de eerstelingen van de vrucht van het land, dat Gij, Here mij gegeven hebt."

En dan gaat deze ceremonie verder: *"Gij zult ze neerzetten voor het aangezicht van de Here, uw God; gij zult u voor het aangezicht van de Here, uw God, neerbuigen en gij zult U verheugen over al het goede dat de Here, uw God, u en uw huis gegeven heeft: gij, de leviet en de vreemdeling, die in uw midden is."*

Ook voor vandaag de dag is dit geen gekke gedachte; Dat je van iets nieuws dat je begint, een bedrijf, een activiteit, de eerste opbrengst, de eerstelingen, teruggeeft aan God en zo anderen laat meedelen in de zegeningen, die je mocht ontvangen. Hoe bevrijdend is dat geven, hoe verlossend is dat dankgebed. Hoe anders zal zo de economie en zorg voor de naaste worden.

Hoofdstuk 34: Een zinloos gebed

Jozua 7:6-7, 11-12

"En Jozua scheurde zijn klederen en wierp zich op zijn aangezicht ter aarde voor de ark des Heren tot aan de avond, hij en de oudsten van Israël, terwijl zij zich stof op het hoofd strooiden. En Jozua zeide: Ach, Here Here, waarom hebt Gij dit volk dan toch over de Jordaan laten trekken, wanneer Gij ons in de macht der Amorieten wilt geven, zodat zij ons te gronde richten?"

"Toen zeide de Here tot Jozua: sta toch op; waarom ligt gij daar op uw aangezicht? Israël heeft gezondigd en zij hebben mijn verbond, dat Ik hun geboden had, overtreden, en ook iets van het gebannene weggenomen, en ook gestolen, en het heimelijk bij hun huisraad gelegd. Daarom kunnen de Israëlieten geen stand houden tegen hun vijanden. Zij keren hun vijanden de rug toe, want zij liggen onder de ban."

Jozua is na Mozes de nieuwe leider. Het begin van de verovering van het beloofde land loopt geweldig. Jericho valt. Maar bij de volgende plaats (Ai) gaat het fout. Grote paniek. Hoe kan dat nu? Jozua doet welgemeend schuldbelijdenis en verootmoediging. En de overige leidinggevenden doen mee. Hoe kan dat nu? Dan onderbreekt God hun gebed en gevraag. 'Wat liggen jullie nu allemaal mooi op de grond, maar er is zonde. Iemand heeft de afspraken overtreden. Daarom kwam er geen overwinning/doorbraak.'

Hierin zit een wijze les. Soms komt er geen doorbraak, omdat er iets heel fout zit. Dan moeten wij niet elkaar met vergrootglazen gaan onderzoeken of er niet in ons midden is, die de zondebok dan wordt. Of zoals een voorganger eens zei, toen het met een vrouw maar niet beter wilde gaan 'je hebt vast zonde in je leven, anders zou het wel anders met je gaan', die vrouw volkomen verbijsterd aan haar lot overlatend.

Mocht er echt grondig iets mis zijn, zoals hier in de geschiedenis van Jozua, het volk Israël en Ai, dan zal God dat heus wel aan het licht gaan brengen.

Een andere les is, dat na de eerste overwinning bij Jericho, men wat zorgeloos werd. Het zou nu makkelijk worden. Maar dat is nooit zo. Alert blijven tot het einde toe.

Hoofdstuk 35: En dit was heel dom...

Jozua weet door zijn veroveringen van het beloofde land andere vorsten en volkeren angstig te maken. Het volk van een stad in dat gebied is slim. Ze denken, als wij een verbond met die Jozua kunnen sluiten, zal hij ons niet vernietigen. Dan doen zij of ze van heel ver weg komen. Het is een gemakkelijke geschiedenis. Over spindoctors¹ en misleidende propaganda gesproken. Jozua is ontzettend gevlod als dat gezantschap van verre tot hem komt. Natuurlijk wil hij een pact sluiten. Zijn roem is hem voorgegaan. En dan maken ze een hele tactische fout:

"Maar zij raadpleegden de Here niet. En Jozua sloot vriendschap met hen en maakte een verbond met hen." (Jozua 9:14)

Uiteraard komt dit later uit, maar Jozua houdt zich aan dit verbond en doodt hen niet.

Zij hadden in gebed moeten gaan, ze hadden de Here moeten raadplegen. Dan waren ze voor een dwaze fout behoed...

Het belang van gebed over allerlei zakelijke afspraken, contracten, politieke afstemming, enz. laat zich makkelijk toepassen. Door eerst eens in gebed te vragen of dat 'verbond' nu wel goed is? Wat is de verborgen agenda? Dat kan ons allemaal helpen op een weg van God.

¹ Een spindoctor is een begrip uit de media, met name om in de politiek afleidingsmanoeuvres te organiseren, zodat ware bedoelingen verborgen blijven.

Hoofdstuk 36: Harten neigen tot God

Aan het einde van het leven van Jozua laat deze 'generaal' het volk bijeenkomen om het verbond met God te vernieuwen te Sichem. Je kunt e.e.a. nalezen in Jozua 23 en 24.

Dan zegt Jozua iets heel aparts aan het einde van zijn toespraak:

“Nu dan, doet de vreemde goden weg, die in uw midden zijn, en neigt uw harten tot de Here, de God van Israël. En het volk zeide tot Jozua: De Here, onze God, zullen wij dienen, en naar zijn stem zullen wij horen.” (Jozua 24:23-24)

Harten neigen, je hart neigt naar God. In eigentijds Nederlands betekent dit: je bewust richten op God, je hart openen voor God. Het zegt iets van je attitude; die instelling is een soort gebedshouding.

En dat kunnen we onszelf nu afvragen: is mijn leven een soort permanente oriëntatie op God? Is mijn hart 'geneigd' tot God? Ben ik in die gebedshouding?

Hoofdstuk 37: In benauwdheid

In het boek Richteren wordt ons de geschiedenis van het volk Israël verteld in de periode van de verovering van het beloofde land tot de tijd van de koningen. De twaalf stammen woonden ieder in zijn eigen gebied. Er was geen centrale leiding. Dus het ging al snel: 'ieder voor zich' (zie o.a. Richt. 21:24-25). En al snel kwam er een geestelijke vervlakking, waarbij men zelfs afgoden ging dienen. Dan stuurde God vijanden, er kwam verdrukking en dan begon men in zijn nood en benauwdheid opnieuw tot God te roepen voor hulp, verlossing, uitkomst.

“Toen riepen de Israëlieten tot de Here, en de Here verwekte de Israëlieten een verlosser om hen te bevrijden.” (Richt. 3:9,15; 4:3; 6:6; 10:16)

Het volk werd verlost en dan ging het een periode goed, men dacht aan God en Zijn geboden, maar dan verflauwde die godservaring en de cyclus begon opnieuw.

Hier valt veel van te leren:

- We kunnen niet teren op oude godservaringen.
- We moeten steeds opnieuw ons bewust tot God wenden.
- En als we in grote benauwdheid zijn, dan kunnen we oprecht God aanroepen. Alleen, laten we het niet doen als makkelijke 'escape'; het geeft consequenties voor ons dagelijkse leven met God.

Hoofdstuk 38: Het gebed van Gideon

Het was weer mis met het volk Israël. Het volk werd verdrukt. En God zond een engel naar Gideon om hem te roepen het volk te verlossen. Maar Gideon denkt dat hij het niet kan. Het gemakkelijke gesprek vind je in Richteren 6:11-23. Dan durft Gideon een daad te stellen, door het plaatselijke afgodsbeeld te vernietigen. Ondertussen verzamelt de vijand zich massaal. Dan wordt Gideon bang. Kan hij dit echt wel? Dan gaat Gideon bidden:

“Toen zeide Gideon tot God: Indien Gij door mijn hand Israël wilt verlossen, zoals Gij gezegd hebt- zie ik leg een wol op de dorsvloer; wanneer er alleen op het vlies dauw zal zijn, maar het gehele land droog blijft, dan zal ik weten, dat Gij door mijn hand Israël verlossen wilt, zoals Gij gezegd hebt. En zo geschiedde het; de volgende morgen stond hij vroeg op en wrong het vlies uit; hij perste dauw uit het vlies, een schaal vol water. Toen zeide Gideon tot God: Uw toorn ontbrande niet tegen mij, moge ik nog slechts ditmaal spreken; laat mij nog eenmaal met het vlies een proef nemen; laat nu alleen het vlies droog blijven, maar op het hele land zij dauw. En God deed alzo in die nacht; alleen het vlies was droog, maar op het gehele land was dauw.” (Richt. 6:36-40)

Dat geeft Gideon moed en zo weet hij tenslotte met een kleine groep mensen een grote vijand te verslaan.

Hier moet je natuurlijk geen spelletje van maken. Je kunt niet constant God vragen om door middel van een speciaal teken duidelijk te maken, wat je moet doen. In een hele unieke situatie in je leven, waar enorm veel van afhangt voor jou en een grote groep mensen, kan dit gebeden worden om je te bemoedigen. Maar God had al aan Gideon duidelijk gemaakt wat hij moest doen. Je weet eigenlijk al in je hart wat je moet doen.

Waarom kun je niet constant bidden om tekenen, wat je moet doen? Allereerst komt dat vlak bij waarzeggerij en het uitleggen van voortekenen en het leunt dus tegen astrologie en het occulte aan.

Ten tweede, God wilde dat we volwassen gelovigen zouden zijn, dat betekent dat je de verantwoordelijkheid voor je leven op je neemt en zelf moet gaan besluiten, wat je met je leven gaat doen.

Enige jaren geleden hoorde ik het verhaal van een stelletje, dat niet zeker wist of ze wel moesten gaan trouwen. Gebeden voor een teken van God. De volgende dag zagen ze in het bos 2 vogels op een paal gaan zitten. Zie je wel, God geeft een teken. Dus trouwden ze. Ze werden doodongelukkig. Vanuit hun twijfel hadden ze kunnen weten, dat het niets zou worden. Hun vraag om een teken was tevergeefs. Iets wat zo duidelijk is, is je eigen verantwoordelijkheid.

Hoofdstuk 39: Neerbuigen is gebed

In het verhaal van Gideon zit nog een interessante passage. Hij besluit het vijandelijke kamp. Daar hoort hij hoe een soldaat aan een kameraad een droom vertelt. Voor Gideon is die droom een enorme extra bemoediging. Je leest het hele gebeuren in Richteren 7. Hoe reageert Gideon? Vol arrogantie?

“Zodra Gideon het verhaal van de droom hoorde en de uitlegging ervan gehoord had, boog hij zich in aanbidding neder; daarop keerde hij terug naar de legerplaats van Israël en zeide: Staat op, want de Here heeft de legerplaats van Midjan in uw macht gegeven.” (Richt. 7:15)

Het brengt Gideon tot aanbidding en dank. Daarna zet de situatie hem aan om onmiddellijk te handelen. Het is nu de tijd. En zo gebeurde het.

Je neerbuigen voor God in aanbidding en ootmoed is een vorm van gebed. Van belang is ook de omstandigheid en innerlijke attitude te gedenken.

Hoofdstuk 40: Een gelofte doen

“Toen deed Jefta de Here een gelofte en zeide: Indien Gij de Ammonieten in mijn macht geeft, dan zal hetgeen mij uit de deur van mijn huis tegemoet komt, wanneer ik behouden van de Ammonieten terugkeer, de Here toebehoren, en ik zal het ten brandoffer brengen.”

(Richteren 11:30-31)

Een gelofte doen is een vorm van gebed, een gebed, waarin je je volledig aan iets bindt en dat zal men dan ook moeten uitvoeren of doen. De geschiedenis van Jefta leert, dat je met zoiets niet lichtvaardig moet omspringen. Jefta had gedacht aan een dier, want dat werd in Israël geofferd. Maar helaas, wat Jefta tegemoet kwam na het winnen van de veldslag, was zijn dochter. En toen was er een probleem. Hoe ga je nu je dochter offeren aan God. Uiteraard is ze niet als mensoffer gebracht, dat verbiedt God heel duidelijk. Ze werd aan God gewijd, bleef single en is kinderloos gebleven. En dat was nogal wat in die tijd. De les is, dat je erg zult moeten uitkijken, wat je God belooft. Het is dus duidelijk beter gewoon je leven iedere dag met God te leven en op te passen voor overmoed en ‘krachtpatserij’.

Hoofdstuk 41: Het gebed van Simsons vader

Een vrouw komt bijna in paniek bij haar man en vertelt dat een engel tegen haar gezegd heeft, dat ze een zoon zal krijgen. Ze mag niets drinken met alcohol erin; ze mag niets onreins eten. De jongen, die geboren zal worden, zal een Nazireeër Gods zijn, dus een aan God gewijde persoon om een voorbeeld te zijn als richter. Manlief denkt gelijk, hoe moet dat nu? En dan komt een opmerkelijke reactie, hij besluit God om wijsheid te bidden.

“Toen bad Manoach (zo heette de vader van Simson) tot de Here en zeide: Och Here, moge de man Gods, die Gij gezonden hebt, nog eens tot ons komen en ons leren, wat wij met de jongen moeten doen, die geboren zal worden. En God verhoorde de bede.” (Richt. 13:8)

Er wordt dus om een opvoedkundig advies gevraagd. Uit de rest van de geschiedenis blijkt, dat ze dat wel nodig hadden, want de jongen die geboren wordt, blijkt een mannetjesputter te zijn. Over deze Simson is veel te doen geweest, lees maar de hoofdstukken 14,15,16 uit Richteren.

Als je opeens met een grote verantwoordelijkheid geconfronteerd wordt, kun je bidden, net als Simsons vader: Heer, help.

Hoofdstuk 42: Simsons gebed

Simson was een plaag voor de bezetters, de Filistijnen. Maar uiteindelijk krijgen ze hem door een list te pakken, want hij kan beroofd worden van zijn bijzondere kracht. En zo wordt deze 'Jerommeke' van het O.T. gevangen gezet en zijn ogen worden uitgestoken. Maar al is hij blind, zijn haar begint weer te groeien en Simson weet, dat zijn moment komt. Dan wordt er een geweldig feest georganiseerd in de tempel van Dagon; deze god is groter dan de God van Israël, hebben zij immers niet Simson gevangen kunnen nemen? Simson wordt dan als trofee gehaald en getoond aan de mensen. Duizenden waren in en op het gebouw om niets van dit schouwspel te missen.

Maar dan gaat Simson bidden: *“En Simson riep tot de Here en zeide: Here, Here, gedenk toch mijner en maak mij nog slechts eenmaal sterk, o God, opdat ik mij met een wraak voor mijn beide ogen op de Filistijnen wreke.”* (Richt. 16:28)

Dan duwt Simson de pilaren omver, waarop het dak rust. En het gebouw stort in, iedereen verpletterend, ook Simson.

Simson kon niet tegen de vernedering van God. Zijn persoonlijke vernedering was ook een vernedering van God. Het was nu het moment om dat duidelijk te maken. Hij offerde zijn eigen leven op.

Nu wordt tegenwoordig niemand gevraagd op deze wijze zijn leven te geven voor de zaak van God. Wel wordt aan ons gevraagd ons in te zetten voor Gods Koninkrijk en een getuigenis te zijn.

Daar waar we geconfronteerd worden met situaties, waarin de eer van God in het geding is, mogen wij bidden, wat onze houding moet zijn. Sinds de komst van Jezus weten we, dat niemand meer 'in de naam van God' erop los mag slaan of wapens mag opnemen. God verdedigt heus Zichzelf wel.

Hoofdstuk 43: Voor Gods aangezicht verblijven

“Toen dan het volk te Betel gekomen was en daar tot de avond voor Gods aangezicht bleef, verhieven zij hun stem, weenden luid en zeiden: Waarom Here, God van Israël, is dit in Israël geschied?” (Richt. 21:2-3)

De stam Benjamin had iets ongelooflijks stoms gedaan met als resultaat, dat zowat de hele stam vernietigd werd. De overige stammen komen bij elkaar te Betel (waar de Tent der Samenkomst stond) en volledig aangeslagen zoeken zij de Heer.

Als er eens iets in je leven gebeurt, dat traumatisch is, dan kan het heel goed zijn om de tijd te nemen. Tijd om Gods aangezicht te zoeken, tijd om te wenen, tijd om te roepen, tijd om je vertwijfeling te uiten.
Neem dan alle tijd om voor Gods aangezicht te verblijven.

Hoofdstuk 44: Het gebed van Samuels moeder

Er was eens een man met de naam Elkana. Deze had twee vrouwen: Hanna en Peninna. Deze laatste had kinderen, maar Hanna niet. In die tijd gold dat als grote schande in Israël. Men dacht, dat het een straf van God was voor een verborgen zonde. Het dorp roddelde dan meestal stevig over je en Peninna pestte Hanna soms vreselijk. Elkana was gewoon om ieder jaar een keer naar het plaatsje Silo te gaan, waar de heilige ark van het verbond in die tijd stond.

Maar dan wordt het op een keer Hanna allemaal te machtig. Hanna ging tot God bidden *"en bitter bedroefd bad zij tot de Here en weende zeer."* 1 Sam. 1:9b,12 *"Toen zij lang bleef bidden voor het aangezicht des Heren, lette de priester op haar mond; en omdat Hanna bij zichzelf sprak en haar lippen slechts bewogen, maar haar stem niet te horen was, dacht de priester dat zij dronken was."*

Die priester geeft haar dan een uitbrander, maar als blijkt, dat Hanna haar hart heeft uitgestort, zegt de priester in vrede heen te gaan, God zal haar verhoren. En inderdaad een jaar later wordt een zoontje geboren: Samuel, die later de grootste richter van Israël zou worden.

Een stil gebed is ook een gebed, en wat een bijzonder gebed was dit. Je kunt soms zo vol zitten met emoties, gekweldheid, zorg en smart, dat je alleen nog maar geluidloos tot God kunt spreken. Maar God hoort dat gebed ook.

Hoofdstuk 45: Hanna's lofzang is een gebed

Hanna, de moeder van Samuel, had beloofd, dat als het waar zou worden, dat zij een kind zou krijgen, dat dit kind aan God gewijd zou worden. Toen het kind zich voldoende kon redden, bracht ze de jonge Samuel naar de Tent der Samenkomst om daar te gaan dienen en helpen.

Als ze de jongen gebracht heeft, en offers brengt, buigt ze zich neer voor de Heer en bidt een prachtig gebed, het is een lofzang. Ze heeft het vermoedelijk echt 'gezongen'. Je moet dit eens langzaam lezen en op je in laten werken. Het komt vanuit de diepste diepten van haar hart.

1 Sam. 2:1-10

"Toen bad Hanna en zeide:

Mijn hart juicht in de Here, mijn hoorn is verheugd in de Here.

Wijd opent zich mijn mond tegen mijn vijanden, want ik verheug mij in uw hulp.

Er is niemand heilig gelijk de Here, want niemand is er buiten U, en er is geen rots gelijk onze God.

Spreek toch niet steeds zo hoogmoedig, geen verwaten taal kome uit uw mond.

De Here immers is een alwetend God en door Hem worden de daden getoetst.

De boog der helden is verbroken, maar de wankelenden zijn met kracht omgord.

Wie verzadigd waren, verhuren zich om brood, maar wie hongerig waren, mogen rusten.

Zelfs een onvruchtbare baart er zeven, maar wie rijk was aan kinderen, verwelkt.

De Here doodt en doet herleven, Hij doet naar het dodenrijk neerdalen en daaruit opkomen.

De Here maakt arm en maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij.

Hij heft de geringe op uit het stof, Hij heft de arme omhoog uit het slijk, om hem te doen zitten bij edelen, en een erezetel te doen verwerven.

Want de grondvesten der aarde zijn des Heren; Hij heeft daarop het aardrijk gesteld.

De voeten zijner gunstgenoten behoedt Hij, maar de goddelozen komen om in duisternis,

want niet door kracht is een man sterk.

Wie met de Here twisten, worden gebroken; over hen dondert Hij in de hemel.

De Here richt de einden der aarde;

Hij geeft sterkte aan zijn koning en verhoogt de hoorn van zijn gezalfde."

Moge dit gebed je troost geven.

Hoofdstuk 46: Over jezelf heenstappen

"En Samuel zeide tot het volk: Vreest niet; wel hebt gij al dit kwaad bedreven, maar wijkt niet langer van de Here af, dient de Here met uw ganse hart. Gij zult niet afwijken achter de ijdelheden, die niet baten of redden kunnen; slechts ijdelheid zijn zij. Want de Here zal zijn volk niet verstoten om der wille van zijn grote naam. De Here heeft immers verkozen u tot zijn volk te maken. Wat mij betreft, het zij verre van mij, dat ik tegen de Here zou zondigen door op te houden voor u te bidden; ik zal u de goede en rechte weg leren." Aldus de profeet-richter Samuel in 1 Sam. 12:20-23

Wat was er aan de hand? Het volk Israël wilde een koning, zoals alle volkeren om hen heen. Men wilde niet langer een onzichtbare God als koning met als vertegenwoordiger een richter. Dat was natuurlijk een extra pijnlijke situatie voor de richter van die periode: Samuel.

Dan wordt Saul koning en Samuel probeert via de zijlijn nog wat bij te sturen. De regering van Saul mislukt, omdat hij zich niet aan Gods inzettingen houdt.

Samuel moest dus bij de kroning een stapje terug doen. Hij heeft het er wel moeilijk mee. Toch stijgt hij dan tot ware grootheid. Hij weet zijn frustraties opzij te zetten en zegt: "Ik blijf voor jullie bidden en ik zal je de goede en rechte weg blijven leren." Wat een fantastische houding en wat een voorbeeld.

Hoofdstuk 47: Het gebed van Jabes

1 Kron. 4: 9+10

"Jabes was de aanzienlijkste onder zijn broeders; zijn moeder had hem Jabes genoemd: want zeide zij, ik heb hem met smart gebaad. Jabes nu riep de God van Israël aan met de woorden: wil mij toch overvloedig zegenen en mijn gebied vergroten; laat uw hand met mij zijn; weer van mij het kwade, zodat geen smart mij treft! En God schonk wat hij gevraagd had."

In Amerika en enige andere landen hebben zich al 'Jabes-groepen' georganiseerd. De eerste boeken over deze man en zijn gebed zijn al gepubliceerd. Als je dat allemaal leest, dan is men erg gefocused op de 'gebiedsuitbreiding'; men wil meer hebben, meer welzijn, meer welstand, meer voorspoed. Maar gaat het hierom in dit verhaal?

Een paar aspecten, die tot nadenken stemmen. In deze vertaling begint het verhaal met aanzienlijk. Andere vertalingen noemen hem 'vol eer' of integer. Dus een eerbaar mens, vol gerechtigheid. Hij was meer integer dus eigenlijk, dan de rest van zijn familie. In de lijn van het geslacht, duikt alleen zijn moeder op. De naam van de vader blijft buiten beeld. Dat is heel erg on-Joods, dus hier klopte iets niet. Dan heeft die jongen bij de geboorte een hele nare naam gekregen: 'met pijn gebaad'. Moet je eens voorstellen, dat je buiten aan het spelen bent en je moeder roept je luid over het dorpsplein om te komen eten... 'met pijn gebaad' kom eten... Hoe zou jij je voelen? Als hij volwassen is en alles op een rijtje heeft gezet vraagt hij of God hem overvloedig wil zegenen. Dat bleek in die tijd uit je gebied. Op de vijanden van God werd er in die tijd nog steeds terrein gewonnen, dus vandaar. Maar dan gaat Jabes verder of de hand van God met hem wil zijn en het kwade geweed zal worden, zodat geen smart hem zou treffen. Wat was smart in die tijd? B.v. kinderloosheid, kinderen die God niet volgden, oorlog en verwoesting, vreselijke ziekten onder je familie, dieren of planten.

Nu wordt het plaatje helder. Focus dus niet op uitbreiding van bezit, vraag dus niet aan God die mooie Mercedes. Maar vraag aan God een standvastig karakter, integriteit, vrede in je hart en vrede in je gezin, vrede en bovenal Zijn zegen. Dat zijn allemaal zaken, die we in ons gebed, net als Jabes, mogen laten horen.

Hoofdstuk 48: Bidden via de efod kan niet meer

In Exodus 28:1-34 en Exodus 39:1-26 lees je hoe voor de hogepriester de efod werd gemaakt. Die kleding met toebehoren was een uniek kunstwerk. Belangrijk was het borstschild der beslissing. Daar zaten de Urim en Tummim in (Ex. 28:30).

Deze konden als een soort door God gestuurd orakel geraadpleegd worden, zodat men wist, wat Gods wil was in een belangrijke situatie.

Dat vinden wij b.v. bij David terug. David heeft moeten vluchten voor Saul en doolt met een groep volgelingen/krijgers door het land. Hij gebruikt de efod om te weten of hij wel of niet vijanden moet aanvallen, of hij wel of niet verder moet trekken (zie o.a. 1 Sam. 23:1-13; 1 Sam. 30:7+8; 2 Sam. 2:1).

Via de efod raadpleegt David de Heer. Velen wensen, dat er vandaag nog zoiets is als Urim en Tummim. Door deze 'heilige dobbelstenen' te gooien, heb je gelijk antwoord op je gebed... Makkelijk, maar is het ook verstandig?

In het N.T. komt deze mogelijkheid niet meer voor. God wil dat wij volwassen worden in het geloof en onze eigen verantwoordelijkheid opnemen. Daar is geen plaats meer voor uitleg van dit soort tekenen. En mocht men toch moeite hebben met het nemen van een beslissing, dan is er de gave van wijsheid, waarom we mogen bidden. En we kunnen nog altijd het gesprek aangaan met wijze, gelovige mensen. Maar degene die beslist ben jij.

Toch maken mensen ook nu nog efods. Dat is als de ene een ander verheft tot een goddelijke spreekbuis. Pas daarmee op. Het kan een open deur voor manipulatie zijn. Zelfs als mensen menen vanuit de Geest te spreken, moet het nog steeds heel bewust beoordeeld, besproken en bekritiseerd worden. Doe je dat niet dan wordt een 'efod' tot een afgod. Niemand kan in de plaats van God treden. Niemand kan in de plaats treden van jouw gebed en jouw contact met de eeuwige God.

Hoofdstuk 49: Davids dankgebed

Als David de macht stevig in handen heeft over de 12 stammen van Israël, en wanneer alle vijanden verslagen zijn; als dan ook Jeruzalem de nieuwe hoofdstad geworden is en David daar een paleis heeft, vraagt hij aan de profeet Natan of hij niet een tempel voor God moet bouwen. Natan krijgt een bijzonder woord dat niet David, maar zijn zoon dat zal mogen doen. Ondertussen zal God David op bijzondere wijze bevestigen. (Je leest dit in 2 Sam. 7:1-17 = 1 Kron. 17:1-15.)

David is hierdoor ontroerd en antwoordt God met een eerlijk en diep gebed. Dat gebed leert veel over de motivaties en het karakter van David. Je vindt het in 2 Sam. 7:18-29 (= 1 Kron. 17:16-27).

"Toen ging koning David naar binnen, zette zich neder voor het aangezicht des HEREN en zeide: Wie ben ik, Here HERE, en wat is mijn huis, dat Gij mij tot hiertoe gebracht hebt? En dit was nog te weinig in uw ogen, Here HERE; daarom hebt gij aangaande het huis van uw knecht ook gesproken over de verre toekomst, en dit is de wet voor de mens, Here HERE.

Wat kan David nog meer tot U spreken? Gij kent uw knecht, Here HERE. Ter wille van uw woord en naar uw hart hebt Gij al dit grote gedaan en aan uw knecht verkondigd. Daarom zijt Gij groot, Here HERE, want niemand is u gelijk en geen God is er behalve Gij naar al wat wij met onze oren gehoord hebben. En wie is gelijk uw volk, gelijk Israël, het enige volk op aarde, dat God Zich tot een volk ging vrijkopen, om Zich een naam te maken, en voor hen grote en vreselijke daden te doen: voor uw land, voor het aangezicht van uw volk, dat Gij uit Egypte, uit de volken en hun goden hebt vrijgekocht? Gij hebt U uw volk Israël voor altijd bevestigd tot uw volk, en Gij, HERE, waart hun tot een God.

En nu, HERE God, doe het woord dat Gij gesproken hebt aangaande uw knecht en zijn huis, voor altijd gestand, en doe zoals Gij gesproken hebt. Dan zal uw naam groot zijn voor altijd, zodat men zeggen zal: De HERE der heerscharen is God over Israël: en dan zal het huis van uw knecht David bestendig zijn voor uw aangezicht. Want Gij, HERE der heerscharen, God van Israël, hebt aan uw knecht geopenbaard: Ik zal u een huis bouwen. Daarom heeft uw knecht het gewaagd, dit gebed tot U te richten. Nu dan, Here HERE, Gij zijt God en uw woorden zijn waarheid; Gij hebt dit goede aangaande uw knecht gesproken. Het behage U nu het huis van uw knecht te zegenen, opdat het voor altijd voor uw aangezicht moge bestaan. Want Gij, Here HERE, hebt gesproken, en door uw zegen zal het huis van uw knecht voor altijd gezegend zijn."

Je moet dit gebed eens in alle stilte luid en met gevoel uitspreken, het raakt je.

Hoofdstuk 50: Soms helpt bidden niet

David had overspel gepleegd met Batseba. Haar man had hij feitelijk laten vermoorden. God was heel boos op David, want de koning had het morele voorbeeld moeten geven. De profeet Natan krijgt opdracht om aan David een reeks straffen te voorzeggen (2 Sam. 12). Uit dit overspel wordt een jongetje geboren, ook dat jongetje zal ziek worden en sterven...

David gaat dan bidden en vasten en huilen voor het aangezicht van God. Dan sterft na een paar dagen het babietje (2 Sam. 12:15-23).

God had heel veel pijn over deze grote domheid van David. David had heel veel pijn over de consequenties van zijn zonden. Het enige dat dan echt helpt, is verootmoediging, diep berouw. Alleen vanuit die eerlijkheid kan vergeving komen.

Hoofdstuk 51: Onrecht herstellen

"Er was in de dagen van David een hongersnood gedurende drie jaren achtereen; en David zocht het aangezicht des Heren. De Here zeide: Op Saul en op zijn huis rust een bloedschuld, omdat hij de Gibeonieten gedood heeft."

"Men deed alles wat de koning geboden had, en hierna ontfermde God Zich over het land."

(2 Sam. 21:1-2,14b)

Na langdurige ellende ging David een antwoord van God zoeken, waarom die ellende zo lang duurde. Dat was niet normaal meer. Hij krijgt antwoord en gaat dan het onrecht herstellen, door een ander begaan.

Ook dit is gebed. Het blijkt soms helemaal niet om jezelf te gaan, iemand anders kan iets heel onrechtvaardigs gedaan hebben. Het getuigt van diep inzicht om dat dan te helpen verzoenen. En God zegent dat.

Hoofdstuk 52: Als je bang bent

Toen David eindelijk overal overwonnen had en rust had, maakte hij een danklied. Je vindt het in 2 Sam. 22. Dat danklied is een loflied, maar ook een gebed.

In vers 7 kom je o.a. het volgende tegen: *"Toen het mij bang te moede was, riep ik de Here aan; tot mijn God riep ik. En Hij hoorde mijn stem..."*

David lijkt een mannetjesputter. Maar ook hij heeft wel eens behoorlijk in de piepzak gezeten. Ook hij was wel eens bang. En ben je bang, dan ga je bidden, dan ga je de Heer aanroepen.

En God gaf hem moed verder te gaan:

"Want Gij, o Here, zijt mijn lamp, en de Here doet mijn duisternis opklaren. Met U immers loop ik op een legerbende in, met mijn God spring ik over een muur." (vs. 30)

Aan dat gebed trek je je op. Situaties worden niet altijd veranderd, wel je visie erop!

Hoofdstuk 53: Wroeging

"Maar David had wroeging, nadat hij het volk geteld had, en David zeide tot de Here: ik heb zwaar gezondigd, doordat ik dit gedaan heb; nu dan, Here, doe toch de ongerechtigheid van uw knecht weg, want ik heb zeer dwaas gehandeld." (2 Sam. 24:10 = 1 Kron. 21:8)

Als je het volk ging tellen, dan vertrouwde je niet meer op God, maar op eigen kracht of de kracht/omvang van het volk. David maakt een flinke arrogante uitglijder. De profeet Gad komt David vertellen, wat de straf op zijn zonde zal zijn. Hij mag kiezen uit 3 kwade zaken. Er komt dan 3 dagen pest over het land. Een vreselijke straf. David zegt tenslotte tot God: *"Zie, ik heb gezondigd, en ik heb ongerechtigheid bedreven, maar deze schapen - wat hebben zij gedaan? Laat toch uw hand zijn tegen mij en mijn familie."* (vs.17)

Dan stopt de plaag. *"Toen liet de Here zich verbidden ten gunste van het land, en de plaag werd van Israël weggenomen."* (vs.25)

Zelf bidden, zelf belijden, zelf je verantwoorden, zelf je fouten en je schuld benoemen, daar houdt God van (hoe vreemd dat ook moge klinken). David werd een man naar Gods hart genoemd. Niet omdat hij perfect was, maar vanwege zijn attitude om de zaken te erkennen.

Hoofdstuk 54: Geen automatische piloot

Hoe begrijpelijk is de volgende situatie: er is een probleem; je bidt ervoor; God laat je een oplossing zien; je doet dat en hosianna, een doorbraak. Kort erna, zelfde soort probleem. Dus wat denk je dan? Ik moet dat en dat doen, en dan is er een doorbraak. Fout, helemaal fout. Dat was de automatische piloot.

Dat leer je van het volgende verhaal. De Filistijnen waren weer eens binnengevallen. David raadpleegt God, wat hij moet doen. Het antwoord: optrekken, er recht op aan. En de vijand wordt verslagen. Kort erna vallen de Filistijnen weer aan. Gelukkig raadpleegt David opnieuw de Here en die zegt: 'niet er recht op af, maar maak een omtrekkende beweging en val van een andere kant aan'. En ook deze keer versloeg David de vijand. Je vindt deze interessante situatie in 1 Kron. 14:8-17 = 2 Sam. 5:17-25.

Wat leren wij hiervan? Dat je steeds opnieuw God moet vragen. Dat je moet oppassen voor de automatische piloot in je geloofs- en gebedsleven. Dat je contact met God steeds nieuw en vers moet zijn. Dat je open moet staan voor nieuwe stappen en andere oplossingen. Eigenlijk is gebed op deze manier een doorlopend avontuur.

Hoofdstuk 55: Davids laatste gebed

Aan het einde van zijn leven geeft David nogmaals aanwijzingen voor de tempelbouw. Hij heeft zijn hele leven voor die bouw gespaard en het volk, de leiders, enz. leggen er alle vermogens bij (1 Kron. 29). Dan gaat David de macht overdragen aan Salomo. In het kader van die overdracht vind je in 1 Kron. 29:10-19 het laatste loflied, het laatste gebed van David.

Dit is een bijzonder gebed, want ook al was David de grootste koning uit Israëls geschiedenis, hij geeft alle eer aan God.

"Toen prees David de HERE ten aanschouwen van de hele gemeente, en David zeide: Geprezen zijt Gij, HERE, God van onze vader Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Van U, o HERE, is de grootheid en de kracht, de heerlijkheid, de roem en de majesteit, ja, alles wat in de hemel en op de aarde is; van U is de heerschappij, o HERE, en Gij zijt als hoofd boven alles verheven. Want rijkdom en eer komen van U, en Gij heerst over alles; in uw hand is sterkte en kracht, en Gij hebt het in uw macht een ieder groot en sterk te maken. Thans loven wij U, o onze God, en prijzen wij uw heerlijke naam. Wie toch ben ik, en wat is mijn volk, dat wij in staat zouden zijn zulke vrijwillige gaven te schenken? Want het komt alles van U, en wij geven het U uit uw hand. Voorwaar, wij zijn vreemdelingen en bijwoners voor uw aangezicht, gelijk al onze vaders; als een schaduw zijn onze dagen op aarde, zonder hoop. HERE, onze God, al deze rijkdom die wij bijeengebracht hebben om U een huis te bouwen voor uw heilige naam, komt uit uw hand; U behoort het alles. Ik weet, mijn God, dat Gij het hart toetst en een welbehagen hebt in oprechtheid - ik heb in oprechtheid mijns harten U dit alles vrijwillige gegeven; nu heb ik met vreugde gezien, hoe ook uw volk dat zich hier bevindt, U vrijwillig gaven bracht. HERE, God van onze vaders Abraham, Isaak en Israël, houd deze gezindheid in het hart van uw volk voor altijd in stand, en richt hun hart op U. En geef mijn zoon Salomo een volkomen toegewijd hart, opdat hij uw geboden, uw getuigenissen en uw inzettingen onderhoudt, het alles volbrengt, en de burcht, die ik heb ontworpen, bouwt."

En de les? Al heb je het helemaal gemaakt in het leven, al heb je overvloed, al steunt het hele volk je: alle eer aan God, Hij is de gever, Hij is de motivator, aan Hem alle eer.

Hoofdstuk 56: Salomo's gebed

Het begin van de regering van Salomo is goed. Salomo begint te bidden. Hij weet zich volledig afhankelijk van God.

Maar dat gebed heeft een interessante opmaat. God verschijnt aan Salomo in een droom (1 Kon. 3:5 = 2 Kron. 1:7). In die droom vraagt God aan Salomo, wat hij wil hebben. Salomo vraagt dan om wijsheid en kennis. En dat is dan ook gebeurd, zodat Salomo de wijste koning ooit geworden is. Zijn liederen, spreuken en uitspraken klinken tot vandaag aan de dag door.

Soms zijn dromen geen bedrog en gebruikt God een droom om tot je te spreken. Vergelijk Joël 2:28: "*uw ouden zullen dromen dromen*".

Hoofdstuk 57: Het gebed van de inwijding van de tempel

Salomo bouwt de tempel. Als deze klaar is, wordt de tempel met een grootse happening ingewijd. Salomo spreekt dan een gebed uit. Je vindt het in 1 Kon. 8:14-54 (= 2 Kron. 6:14 -7:3). Het gebed laat de hele geschiedenis nog eens passeren en hoe belangrijk het is om als volk God te dienen en volgens Zijn inzettingen te leven.

Salomo's gebed eindigt aldus:

"Toen Salomo dit gehele gebed en deze smeking tot de Here beëindigd had, stond hij op van voor het altaar des Heren uit zijn knielende houding, waarbij zijn handen naar de hemel uitgebreid waren en staande zegende hij de gehele gemeente van Israël met luider stem." (vs. 54-55)

Kronieken (7:1) meldt bovendien nog dat er vuur van de hemel kwam om de brandoffers te verteren en de heerlijkheid van God de tempel vervulde...

Wat een geweldig gebed, wat een voorbeeld. Wat een uitdaging om zo land, regering, leven, economie, heden en toekomst aan God te wijden.

Hoofdstuk 58: Gods tweede verschijning aan Salomo

Nu de tempel gebouwd is en er een goed lopende eredienst is, verschijnt God opnieuw 's nachts. Dat dit niet zomaar een droompje was, blijkt uit het feit, dat het gebeuren tot in detail is opgeschreven (2 Kron. 7:11-22 = 1 Kon. 9:1-9). Het moet een enorme indruk gemaakt hebben.

God zegt, dat Hij Salomo's gebed verhoord heeft. Maar dat de toekomst ervan afhangt of de komende koningen en de komende generaties God zullen dienen. Indien niet, dan komt de voorspoed ten einde en komt er verdrukking.

"Maar indien het volk, waarover mijn naam is uitgeroepen, zich verootmoedigt en zij bidden en zoeken mijn aangezicht en bekeren zich van hun boze wegen, dan zal Ik uit de hemel horen, en hun zonde vergeven en hun land herstellen." (vs.14)

Ook nu nog is deze belofte waar.

Hoofdstuk 59: De gunst des Heren zoeken

Israël had zich gedeeld. Het noordrijk had als koning Jerobeam. Deze zondigde door een eigen eredienst en altaar in te stellen (1 Kon. 12:25-32). Als de koning op het altaar staat om een offer te ontsteken, komt er een profeet langs, die tegen dit altaar profeteert. De koning is natuurlijk kwaad, strekt zijn arm uit en roept: 'grijpt hem'. Maar dan kan hij zijn arm niet meer terugtrekken, deze is stijf geworden. Dan vraagt deze koning aan de profeet:

"Zoek toch de gunst van de Here, uw God, en bid voor mij, opdat mijn hand weer teruggetrokken kan worden. En de man Gods zocht de gunst des Heren, en de hand des konings kon weer teruggetrokken worden, en werd gelijk tevoren." (1 Kon. 13:6)

Gods gunst zoeken is ook een vorm van gebed. Interessant hier is, dat het gedaan werd voor een koning, die God verlaten had. Je kunt Gods gunst zoeken ook voor niet-gelovigen en zondaren.

Hoofdstuk 60: Het gebed van Asa

Asa wordt koning van Juda, deze koning *"deed wat goed en recht was in de ogen van de Here, zijn God. Hij verwijderde de uitheemse altaren en de offerhoogten, verbrijzelde de gewijde stenen, hieuw de gewijde palen om en beval de Judeërs, de Here, de God hunner vaders te zoeken en de wet en het gebod te volbrengen."* (2 Kron. 14:2-4)

Dan trekt de vijand op. Dan bidt Asa tot God: *"Here, er is niemand buiten U, om de machteloze te helpen tegen de machtige. Help ons Here, onze God, want op U steunen wij en in uw naam zijn wij opgetrokken tegen deze menigte. Here, Gij zijt onze God, laat toch tegen U geen sterveling iets vermogen."* (2 Kron. 14:11)

De vijand wordt verslagen.

Na de veldslag komt een profeet Asa tegemoet en zegt: *"De Here is met u, zolang gij met Hem zijt; indien gij Hem zoekt, zal Hij Zich door u laten vinden; maar indien gij Hem verlaat, zal Hij u verlaten. Gij dan, weest sterk, en laten uw handen niet verslappen, want uw werk zal beloond worden."* (2 Kron. 15:2+7)

Onder leiding van deze koning bekeert het volk zich massaal tot God (vs.14).

Wat een eerlijk gebed, wat een vertrouwen op God, wat een voorbeeld van leiderschap, wat een gezegende gevolgen voor de natie.

Naschrift: helaas, aan het slot van zijn regering gaat Asa een verbond aan met Aram tegen het noordrijk Israël. Dan komt een profeet naar koning Asa, en zegt: dat ook in zijn conflict met Israël, had hij op God moeten vertrouwen en niet op Aram. Waren zijn eerdere vijanden niet veel talrijker geweest? Ze werden verslagen omdat Asa op God had vertrouwd. *"Want des Heren ogen gaan over de gehele aarde, om krachtig bij te staan hen, wier hart volkomen naar Hem uitgaat."* (2 Kon. 16:9)

Asa wordt hierover boos en gooit de profeet in de gevangenis. Tenslotte wordt Asa ziek. Ook dan zoekt hij niet God. Deze kans gaat ook voorbij, tenslotte sterft Asa.

Hoofdstuk 61: Josafat zoekt God

Na Asa wordt zijn zoon Josafat koning van Juda. *"De Here was met Josafat, want hij bewandelde de oude paden van zijn vader David; hij zocht de Baäls niet, maar zocht de God van zijn vader; hij wandelde naar Diens geboden en deed niet zoals Israël. Met een moedig hart bewandelde hij de wegen des Heren."* (2 Kron. 17:3+6)

Het land had toen voorspoed, vrede en rust. De cultuur bloeide.
Moge de gebeden en de daden van onze leiders het pad van Josafat volgen.

Hoofdstuk 62: Josafats gebed

Dan op zekere dag trekken toch vijanden op tegen Josafat en Juda. Het was een hele grote menigte. *"Toen werd Josafat bevreesd en besloot de Here te raadplegen; hij riep voor geheel Juda een vasten uit, en Juda kwam bijeen om hulp te zoeken bij de Here."* (2 Kron. 20:3-4)

Koning Josafat gaat dan te midden van het volk staan, dat zich verzamelt heeft bij de voorhof en gaat dan luid bidden:

"HERE, God onzer vaderen, zijt Gij niet God in de hemel, heerst Gij niet over al de koninkrijken der volken? In uw hand is kracht en sterkte, niemand kan standhouden tegen U. Zijt Gij niet onze God, die voor het aangezicht van uw volk Israël verdreven hebt de inwoners van dit land en dit voor altijd hebt gegeven aan het nakroost van Abraham, uw vriend? Zij woonden daarin, bouwden U daarin voor uw naam een heiligdom en zeiden: Indien ons een onheil overkomt: zwaard, gericht, pest of honger, dan zullen wij ons voor dit huis en voor uw aangezicht stellen, want uw naam is in dit huis; wanneer wij in onze benauwdheid tot U roepen, zult Gij horen en helpen. Nu dan, zie, de Ammonieten, de Moabieten en de lieden van het gebergte Seïr, tegen wie Gij Israël niet toestondt op te rukken, toen het uit het land Egypte kwam - want het trok langs hen heen en verdelgde hen niet - zie toch, zij vergelden het ons door op te trekken om ons uit uw bezitting die Gij ons ten erve hebt gegeven, te verdrijven. Onze God, zult Gij over hen niet gericht houden? Wij immers zijn niet opgewassen tegen deze grote menigte, die tegen ons is opgerukt, en wij weten niet, wat wij doen moeten, maar op U zijn onze ogen gevestigd. Geheel Juda stond voor het aangezicht des Heren, zelfs hun kleine kinderen, hun vrouwen en hun zonen." (vs. 6-13)

Dan spreekt Gods Geest door een Leviet: *"Zo zegt de Here tot u: weest niet bevreesd en wordt niet verschrikt voor deze grote menigte, want het is geen strijd van u, maar van God..."* (vs. 15-17)

Josafat en het volk bogen zich neer voor God en de Levieten gingen God met krachtige stem loven.

De volgende dag komt het tot een treffen. Voor hun leger uit gingen Levieten, die in heilige kleding Gods lof zongen. De vijanden raken met elkaar slaags. Als het leger van Juda op het slagveld aankomt, hoeven ze eigenlijk niets meer te doen (vs. 21-28). De veldtocht wordt afgesloten met een lofprijzingsdienst en daarna met lofprijzingsmuziek terug naar Jeruzalem om God alle dank te brengen.

In moeilijke en angstige momenten moeten wij niet achter marsmuziek aan, maar achter gebeden en Gods lofliederen aan.

Hoofdstuk 63: Uzzia zoekt God

Uzzia is jong als hij koning wordt over Juda. *"Hij deed wat recht is in de ogen des Heren. Hij zocht God, zolang Zekarja leefde, die hem onderrichtte in de vreze Gods; zolang hij de Here zocht, maakte God hem voorspoedig."* (2 Kron. 26:4)

Op het toppunt van zijn macht, na de dood van zijn leraar Zekarja, matigt hij zich zaken aan, die hij niet had mogen doen. Hij wil in plaats van de geheiligde priesters zelf het wierookoffer in de tempel ontsteken. Als straf wordt hij melaats.

Het is opmerkelijk hoe goed onderricht, het volgen van God en gebed elkaar versterken. Een inspirerend voorbeeld.

Hoofdstuk 64: Elia roept God aan

Elia was de profeet, die als luis in de pels optrad ten tijde van de goddeloze koning Achab van het noordrijk. Een periode moest hij voor zijn leven het land ontvluchten. Hij woonde toen bij een weduwe in het plaatsje Sarefat, dat bij de staat Sidon hoorde. Op zeker moment wordt de zoon van deze weduwe ziek en sterft.

"Toen zeide zij tot Elia: Hoe heb ik het met u, man Gods? Gij hebt bij mij intrek genomen om mijn ongerechtigheden in herinnering te brengen, en te maken, dat mijn zoon sterft. Daarop zeide hij tot haar: Geef mij uw zoon. Toen nam hij hem uit haar schoot, droeg hem naar het bovenvertrek, waar hij verblijf hield, en legde hem op zijn bed. Daarop riep hij tot de HERE en zeide: HERE, mijn God! Doet Gij zelfs de weduwe, bij wie ik als vreemdeling vertoef, het onheil aan, haar zoon te laten sterven? Toen strekte hij zich driemaal uit bovenop het kind en riep tot de HERE en zeide: HERE, mijn God! Laat toch de ziel van dit kind in hem terugkeren. En de HERE hoorde naar de stem van Elia, en de ziel van het kind keerde in hem terug, zodat het levend werd. Toen nam Elia het kind, droeg het uit het bovenvertrek naar beneden in huis en gaf het aan zijn moeder. En Elia zeide: Zie, uw zoon leeft. Daarop zeide de vrouw tot Elia: Thans weet ik, dat gij een man Gods zijt, en dat het woord des Heren in uw mond waarheid is." (1 Kon. 17:18-24)

Elia roept God aan voor een wonder. En deze vrouw ontvangt haar zoon terug uit de dood. Dan weet de vrouw, dat Elia echt 'een man Gods' is en dat Gods woord waar is. Het wordt ook nog een bekeringsverhaal.

Kunnen wij ook nu nog God aanroepen, tot God bidden voor een wonder? Geen mens kan wonderen reproduceren. Geen mens heeft een roeping en bediening als Elia. Dat zijn bijzondere omstandigheden, die bijzondere gebeurtenissen bewerkstelligden. Toch gebeuren ook vandaag, iedere dag kleine wondertjes, als je ze maar wilt zien, bijv. de glimlach van een kind, het plezier van een baby, de hand van je partner, de kus van je kleinkinderen, ... Voor al dit soort zaken mogen wij God aanroepen dat dit soort zegeningen mogen blijven. En soms mogen we zien, dat God inderdaad grotere wonderen doet. Dan past ons een dankbaarheid voor het onverwachte.

Hoofdstuk 65: Een nationale test

Koning Achab van het noordrijk had het volk van God weggeleid met de nieuwe staatsgodsdienst van Baäl. Dan komt het tot een krachtmeting met de profeet van God: wie is nu de ware God? Op de berg Karmel komt het volk bijeen. Er worden twee altaren gemaakt en erop brandoffers. Er zijn 450 Baälpriesters en Elia is in zijn eentje. Het volk wacht zwijgend af. De God, die met vuur zal antwoorden, zal de ware God zijn. Die God, zal het volk dienen. *"Roept gij dan de naam van uw god aan, en ik zal de naam des Heren aanroepen. De God, die met vuur zal antwoorden, die zal God zijn,"* zo zegt Elia. *"En het gehele volk antwoordde: Dat is goed."* (vs.24)
Je vindt de spannende geschiedenis in 1 Kon. 18:16-45.

De Baälpriesters maken een heel misbaar, maar er gebeurt niets. Tenslotte is Elia aan de beurt: *"Here, God van Abraham, Izaak en Israël, heden moge bekend worden, dat Gij God zijt in Israël, en dat ik uw knecht ben, en op uw bevel deze dingen doe. Antwoord mij, opdat dit volk wete, dat Gij, Here, God zijt, en dat Gij hun hart weer terugneigt."* (vs. 36-37)

En God antwoordt met vuur. De zaak van de staat versus Elia is beslecht: God is er en Hij is de ware God. De Baälpriesters, die het volk misleid hebben en in het ongeluk gestort hebben, worden terechtgesteld. Het volk wil God volgen.

Wat gebed niet allemaal vermag!

Hoofdstuk 66: Het is genoeg

Koning Achab vertelt aan zijn vrouw Izebel, wat er allemaal op de Karmel gebeurd is. Izebel was leidster van de Baälscultus. Ze had de afgelopen jaren vele dienaren van God gedood (religieuze vervolging is blijkbaar niet nieuw). Nu haar dienaren gedood zijn, stuurt ze een bericht naar de profeet Elia, dat dit zijn kop zal kosten. Elia verliet onmiddellijk het noordrijk om zijn leven te redden. Hij vlucht zelfs door het hele zuidrijk en over de grens bij Berseba trekt hij nog een dag verder de woestijn in, gaat zitten onder een bremstruik en begeert te sterven. Elia bidt: *"Het is genoeg! Neem nu Here, mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn vaderen."* (1 Kon. 19:4)

Na de enorme overwinning op de Karmel glijdt Elia af in een soort depressie. Heel veel mensen die iets groots presteren, weten, dat erna de 'down' komt. Wapen je daarvoor. Elia had zich ook kunnen wapenen. Want de oplossing lag heel erg voor de hand. De God, die zo'n groot wonder had gedaan op de Karmel, had hem zonder meer kunnen helpen tegen een moordaanslag van Izebel.

Elia krijgt dan speciaal krachtvoedsel, moet 40 dagen lopen naar de Horeb (en dus al lopend nieuwe discipline voor lichaam en geest opbouwen). Op de berg Horeb krijgt hij nieuwe instructies van God.

Ook wij hebben wel eens een moment, dat we bidden: 'Het is genoeg'. Laten we ons afvragen, waardoor dat komt. Is het frustratie, is het een 'down' na een grote prestatie? Wat is de reden? Die redenen zullen we eerst met God moeten bespreken, voordat er iets gedaan wordt, want als die actie plaatsvindt op basis van je emoties, dan is dat niet iets wat de juiste reactie behoort te zijn. Dus eerst bidden. Eerst je evenwicht hervinden, eerst alle emoties laten reinigen door de Here. En pas na enige tijd bezien, wat wellicht in het licht van God verstandig is.

Hoofdstuk 67: Elia's gesprek op de Horeb

Na zijn vlucht voor de slechte koningin Izebel eindigt Elia's tocht in een grot op de berg Horeb. Daar overnacht hij. Daar gaat God tegen hem spreken: "Wat doe je hier, Elia?" Elia vertelt dan wat hem wedervaren is. Dan zegt God: ga naar buiten om Mij te ontmoeten. Dan komt er eerst een geweldige storm, dan is er een aardbeving, dan vuur, en daarna het suizen van een zachte koelte. En daarin is God en opnieuw vraagt God: "Wat doe je hier, Elia?"

Elia krijgt dan een paar bijzondere opdrachten te vervullen, en grijpt moed verder te gaan.

Er zijn soms aardige parallellen in ons geestelijke leven. Graag verwachten wij God met geweld, tekenen, vuur, kracht... Maar zo werkt Hij niet. Het gaat bijna altijd als in het gesprek met Elia: Hij spreekt vanuit rust. Dit verhaal is een aansporing om voor je gebed tot rust te komen. Opdat wij er niet van alles uitgooien, maar dat er ook de innerlijke rust is naar Gods antwoord te luisteren.

(Je vindt de hele geschiedenis in 1 Kon. 19:9-18.)

Hoofdstuk 68: Weet wat het juiste antwoord is

De koning van Israël en de koning van Juda zouden samen gaan vechten tegen de stad Ramot in Gilead.

Om te weten of dit een goede zaak is, laat de koning van Israël zijn profeten komen (ca. 400 man) en uiteraard profeteren zij een geslaagde tocht. De koning van Juda vraagt of er naast deze hofadviseurs ook nog een profeet van God is. Er is er nog één: Micha. Deze spreekt de waarheid en zegt dat het leger verstrooid zou worden. Micha wordt dan in de gevangenis gezet. De legers trekken op en de koning van Israël wordt gedood, waarna het leger zich terugtrekt (1 Kon. 22:1-40).

Als je dan een woord des Heren vraagt, weet dan wel aan wie je het vraagt. Die 'hofprofeten' praatten de koning alleen maar naar de mond. Degene die echt met een antwoord van God kwam, naar hem werd niet geluisterd. Een tweede les: wees dus ook bereid iets als een woord van God te ontvangen, ook als het niet direct in je straatje past.

Hoofdstuk 69: Met muziek

De koning van Israël, de koning van Juda en de koning van Edom gingen gezamenlijk strijden tegen de koning van Moab. Na 7 dagen rondgetrokken te hebben was er geen water meer voor het leger en de lastdieren. Wat nu? De koning van Israël raakt in paniek, maar de koning van Juda zegt: is er hier een profeet van God om via hem de Here te kunnen raadplegen? Dan blijkt meegetrokken te zijn de profeet Elisa. Maar hij staat 'droog'. Dan zegt hij: "*Nu dan, haalt mij een citerspeler. En het geschiedde, toen de citerspeler speelde, dat de hand des Heren op hem kwam.*" (2 Kon. 3:15)

Het kan wel eens zijn, dat het moeilijk gaat in je contact met God. Het aanzetten van een CD met toepasselijke geestelijke muziek, of het zingen van aanbiddingsliederen kan dan helpen om onze geest in de juiste gesteldheid te krijgen.

Hoofdstuk 70: Het gebed van Joachaz

Joachaz wordt koning van Israël. Hij deed wat kwaad was in de ogen des Heren. Daarom werd Israël in de macht gegeven van Aram. Dan komt Joachaz tot inkeer: *"Maar Joachaz zocht de gunst van de Here, en de Here hoorde naar hem, want Hij had gezien hoe zwaar de koning van Aram Israël verdrukte. En de Here gaf aan Israël een verlosser, zodat zij onder de overheersing van Aram uit kwamen."* (2 Kon. 13:4-5, zie ook vs. 23)

De gunst des Heren zoeken is ook bidden. Hier gaat het om een bekering, die tot stand komt onder invloed van allerlei politieke en militaire situaties. Als er dan verlossing komt, dan is het jammer, dat die bekering niet doorwerkt in het publieke leven. Israël blijft afgoden achterna lopen. De mogelijkheid van ommekeer, de kracht van het gebed werden niet ten volle benut. Ga je dan bidden en God verhoort, ga dan ook voort om één en ander volledig te laten doorwerken.

Hoofdstuk 71: Het gebed van Jesaja (1)

Jeruzalem is omsingeld door het leger van Assur. De maarschalk van dat leger maakt duidelijk, dat niemand hen zal redden, ook niet hun God (2 Kon. 18:29-31). Als men zich zal overgeven, zal hun leven gespaard blijven en men zal weggevoerd worden naar een ander land, dat ook olie, brood, most, en honing zal hebben. Het volk krijgt een ander 'beloofde land'.

Als koning Hizkia dit hoort, scheurt hij zijn kleding, doet een rouwgewaad aan en gaat de tempel binnen (2 Kon. 19:1). Maar wat nu? Dan stuurt de koning dienaren naar de profeet Jesaja: *"Deze dag is een dag van benauwdheid, straf en smaad.*

Wellicht hoort de Here al de woorden van de maarschalk die de Here honen; en zal Hij straf oefenen. wil dan een gebed opzenden." (2 Kon. 19:2-5)

Jesaja gaat dan bidden en God geeft een antwoord en verlossing.

Wat ook interessant in deze geschiedenis is, dat via anderen voorbede gevraagd wordt.

Wat ook van belang is, dat in deze hele precaire situatie de leiding het voorbeeld gaf in boete en verootmoediging.

Hoofdstuk 72: Nog een gebed van Hizkia

Onder koning Hizkia keert het volk terug tot God. Ook wordt opnieuw het Pascha gevierd zoals het behoort. Heel veel mensen komen naar Jeruzalem om dat mee te maken. Het zijn er zoveel, dat niet iedereen zich geheiligd had volgens de voorschriften van Mozes. En dat was een zonde. Als dat blijkt, dan bidt Hizkia voor deze situatie:

"De Here, die goed is, doe verzoening over ieder die zijn hart erop gericht heeft God, de Here, de God zijner vaders, te zoeken, al was het niet naar de reinheid welke bij het heilige past. En de Here verhoorde Hizkia." (2 Kron. 30:18-20)

Zeven dagen lang wordt het Pascha gevierd met grote vreugde en veel zang en muziek tot eer van God. Het is zo bijzonder, dat er nog eens zeven dagen aan vastgeknoopt worden (vs. 21-27). Zoiets was sinds David niet meer gebeurd. Aan het slot zegenen de priesters het volk, dat gebed werd door God gehoord (vs.27). Het volk gaat dan naar huis, waarbij ze op de weg terug overal de afgodsbeelden vernietigen. Zo wordt ook het land gereinigd.

Voorbede blijkt te helpen. Dat wordt ook weer duidelijk uit deze situaties.

Hoofdstuk 73: De brief

2 Kon. 19:14-19

"Hizkia nam de brief uit de hand der gezanten en las hem. Toen ging Hizkia op naar het huis des Heren, spreidde hem uit voor het aangezicht des Heren en bad voor het aangezicht des Heren..."

Jeruzalem was omsingeld door Sanherib en het leger van Assur. Sanherib zendt dan een brief aan koning Hizkia om hem tot overgave te brengen. Die brief (vs. 8-13) is nogal aanmatigend en beledigend voor God. Hizkia legt die brief in de tempel neer, zodat bij wijze van spreken God het kan lezen. Hizkia stort zijn hart uit (vs. 15-19) en sluit zijn gebed af met de kreet: *"Nu dan, Here, verlos ons uit zijn macht, dan zullen alle koninkrijken der aarde weten, dat Gij, Here, alleen God zijt."*

Er komt dan een antwoord via de profeet Jesaja (vs. 20-34) en in die nacht (vs. 35-37) slaat een engel een groot aantal soldaten met de dood. Sanherib moest vertrekken.

Soms komt er wel eens zo'n vreselijke en pijnlijke aantijging per brief, e-mail of fax. Breng die geschreven stukken voor het aangezicht van de Heer. Of je word gebeld. Schrijf je nood dan op en breng je brief bij de Heer. Er zijn mensen, die zelfs een privé-klaagmuur hebben. Post die absurde brieven in je klaagmuur en breng de inhoud onder de aandacht van God.

Breng e.e.a. niet direct in de publiciteit, dan grijp je zelf in. Je ziet in de kranten hoe via de media soms conflicten worden uitgevochten. Zo hoeft het niet altijd te gaan.

Bij Hizkia greep God in, want Zijn eer was in het geding.

Hoofdstuk 74: Schiet niet tekort in dankbaarheid

God had op een wonderbaarlijke wijze Jeruzalem bevrijd uit de handen van de koning van Assur. Na die periode wordt Hizkia ten dode toe ziek. *"Toen bad hij tot de Here en Hij sprak tot hem en gaf hem een wonderteken. Maar Hizkia schoot te kort in dankbaarheid voor de weldaad, hem bewezen, want hij werd hoogmoedig, zodat er toorn kwam te rusten op hem, op Juda en op Jeruzalem. Toen verootmoedigde Hizkia zich, hij en de inwoners van Jeruzalem, zodat de toorn des Heren niet over hen kwam."* (2 Kron. 32:24-26)

Geeft God een antwoord op een gebed, geef aan God dan duidelijk de eer en spreek je dankbaarheid uit. Laten we nooit tekortschieten in dankbaarheid en ootmoed.

Hoofdstuk 75: Het gebed van Manasse

Manasse, de zoon van Hizkia wordt koning. Hij deed wat kwaad was in de ogen van God en liet zich in met vreselijke gruwelen. De Here sprak tot Manasse en het volk, maar ze luisterden niet. Toen werd Juda door Assur veroverd en Manasse werd als gevangene weggevoerd naar Babel. *"Maar toen hij in het nauw geraakt was, zocht hij de gunst van de Here, zijn God; hij verootmoedigde zich diep voor het aangezicht van de God zijner vaders en bad tot Hem; toen liet Hij Zich door hem verbidden, hoorde naar zijn smeking, bracht hem naar Jeruzalem terug en herstelde hem in het koningschap. En Manasse erkende dat de Here God is."* (2 Kron. 33:12-13)

Het gaat snel bergafwaarts onder deze regering. Tenslotte wordt de koning als gevangene weggevoerd. Dan bekeert hij zich. Zijn eerlijke gebed en zijn berouw zorgen er voor, dat God hem herstelt.

En na zijn terugkeer bleef Manasse de weg van God volgen. *"Voorts richtte hij het altaar des Heren weer op, offerde daarop vredeoffers en lofoffers, en beval Juda de Here, de God van Israël te dienen."* (vs.16)

Zijn daden toonden aan, dat zijn gebed eerlijk gemeend en waar was.

Hoofdstuk 76: Een verbond is ook een gebed

De laatste koning van Juda, die God trouw diende, was Josia. Hij herstelt de eredienst en de wet van God. Omdat deze koning zich verootmoedigd heeft, zal tijdens zijn leven het oordeel niet over stad en volk komen. De koning roept priesters, leiders en het volk bijeen en bij de tempel leest de koning de wetsrol van het verbond voor. *"Toen ging de koning staan op zijn plaats en sloot een verbond voor het aangezicht des Heren, dat men de Here zou volgen en met zijn ganse hart en zijn ganse ziel zijn geboden, getuigenissen en inzettingen zou houden, en de woorden van het verbond die in dit boek geschreven waren, zou volbrengen."* (2 Kron. 34:31)

Dit verbond aangaan was een daad van gebed van een oprecht mens, die werkelijk God wilde volgen.

Hoofdstuk 77: Je stem verheffen

Na de ballingschap keert een rest van het volk terug. Dan volgt de herbouw van de tempel als geestelijk hart van het volk. Als het fundament gelegd wordt, komen de priesters en Levieten en het volk bijeen. Ze zingen Gods lof: 'want Hij is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid over Israël'. "*Velen verhieven hun stem met gejuich en vreugdebetoon*" (Ezra 3:12b), maar anderen weenden luid. Gejuich en gehuil klinken door elkaar.

Verdriet en blijdschap vermengen zich.

De stem verheffen is ook bidden.

Hoofdstuk 78: Verootmoedigen is bidden

Ezra krijgt opdracht van koning Darius om de tempel te herbouwen. Tevens mag iedereen van het volk terug.

"Toen riep ik daar, bij de rivier Ahawa, een vasten uit om ons te verootmoedigen voor onze God, en van Hem een voorspoedige tocht af te smeken voor ons, onze kinderen en al onze have. Want ik had mij geschaamd van de koning een leger en ruiters te vragen om ons te beschermen tegen vijanden onderweg; wij hadden namelijk tot de koning gezegd: de hand van onze God is ten goede over allen die Hem zoeken, maar zijn macht en zijn toorn zijn tegen allen die Hem verlaten. Dus vastten wij en smeekten onze God hierover, en Hij liet Zich door ons verbidden."
(Ezra 8:21-23)

Wat Ezra hier doet is een interessante manier om een belangrijke tocht voor te bereiden. Hier valt toch heel wat van te leren. Als je aan iets 'groots' begint, is het een goede aanzet om te beginnen met verootmoediging, vasten, smeking. En ook dat is gebed.

Hoofdstuk 79: Het gebed van Ezra

In Jeruzalem aangekomen hoort Ezra, dat de eerste groep bannelingen, die terugkwamen, zich vermengd hadden met de bewoners. Tevens was er weer onreinheid ten aanzien van de gruwelen van afgoden. Ezra is daar dan helemaal kapot van.

"Toen ik dit vernam, scheurde ik mijn kleed en mijn mantel, trok de haren uit mijn hoofd en uit mijn baard, en zat verbijsterd neer; en tot mij kwamen samen allen die beefden voor de woorden van de God van Israël, wegens de trouwbreuk der ballingen, maar ik bleef verbijsterd neerzitten tot het avondoffer. Tijdens het avondoffer stond ik op uit mijn verootmoediging, en met gescheurd kleed en gescheurde mantel knielde ik, breidde mijn handen uit tot de Here, mijn God, en zeide: Mijn God, ik schaam mij en durf mijn ogen niet tot U opslaan..." (Ezra 9:3-6). Het is interessant het hele gebed eens te lezen, het loopt door tot Ezra 10.

Het is een prachtig voorbeeld hoe je je kunt verootmoedigen voor de schuld van anderen. Die nederigheid, die rouw, blijkt gevolgen te hebben, want het volk sluit zich bij Ezra aan (Ezra 10:1-6).

Dan volgt er een grote volksvergadering, waar Ezra de wet gaat uitleggen (Neh. 8:6 e.v.). Dat begint met een bijzonder lofgebed. Er volgt een dag van boete en gebed (Neh. 9). De Levieten doen een gebed van boete (Neh. 9:6-37). En dat wordt afgesloten met een verbond (Neh. 9:38).

Het is opmerkelijk hoe de houding van gebed een reformatie van het publieke leven, en een hervorming van bestuur ten gevolge heeft (zie ook het volgende hoofdstuk).

Hoofdstuk 80: Het gebed van Nehemia

Nehemia wordt hevig aangesproken door een verslag over de staat van verval van Jeruzalem, de verwoestingen en de ellendige situatie van de overgebleven Joden in het land Israël. Dan gaat Nehemia boete doen, rouw bedrijven en bidden voor tempel, Jeruzalem en het volk. Je vindt dit hele eerlijke gebed in Nehemia 1. Na dit gebed durft hij het aan om zijn zorg met de koning te bespreken. Als de koning hem vraagt, waarom Nehemia er zo bedrukt uitziet, doet Nehemia snel een schietgebedje (Neh. 2:4). Dan durft hij het aan om zijn zorg te vertellen. Hij mag naar Jeruzalem om de stad te herbouwen. Nehemia weet de mensen te motiveren, maar er komt ook gelijk grote tegenstand. Maar Nehemia brengt ook dat bij God: *"Hoor, onze God, hoe wij gehoond worden."* (Neh. 4:4)

Dan worden Nehemia en zijn mensen bedreigd. *"Doch wij baden tot onze God, en vanwege hun houding zetten wij dag en nacht een wacht tegen hun uit."* (Neh. 4:9) Nehemia doet alles onbaatzuchtig en neemt niets vanuit de belastingen. *"Gedenk mij, mijn God, ten goede alwat ik aan dit volk gedaan heb."* (Neh. 5:19)

Ook brengt hij bij God alle leugens en laster van de tegenstanders: *"Gedenk mijn God ieder die getracht heeft mij bevreesd te maken."* (Neh. 6:14)

Nehemia gaat door om het land en tempel weer goed bestuur te geven: *"Gedenk mij, mijn God, hierom en wis de weldaden niet uit, die ik aan het huis van God en aan zijn instellingen bewezen heb."* (Neh. 13:14)

Er bleken ook verraders te zijn onder teruggekeerde priesters en Levieten. Ook daar moet Nehemia schoon schip maken: *"Gedenk, mijn God, dat zij het priesterschap en het verbond van het priesterschap en van de Levieten hebben bevlekt."* (Neh. 13:29) En het boek over Nehemia sluit af met: *"Gedenk mij, mijn God, ten goede."*

Nehemia leidde als stadhouder het nieuwe begin van het volk na de ballingschap. Hij deed dat 'bij de gratie Gods', onbaatzuchtig. Het is een voorbeeld voor iedereen, die iets leidt: in de maatschappij, economie, politiek... Het valt te hopen, dat ze steeds terugkijkend kunnen bidden: 'Gedenk mij, o Heer, want ik deed het onbaatzuchtig, net als Nehemia'.

Hoofdstuk 81: Het gebed van Esther

Het boek Esther is het verhaal hoe een vrouw, die met de hulp van haar pleegvader Mordekai haar Joodse volk weet te redden van uitroeiing.

Op zeker moment moet ze een en ander onder de aandacht van de koning gaan brengen. Als je ongevraagd bij de koning verscheen, kon dat je dood betekenen.

Mordekai zegt dan tegen Esther:

"Beeld u niet in, dat gij alleen van al de Joden ontkomen zult, omdat gij in het paleis van de koning zijt. Want als gij in deze tijd blijft zwijgen, dan zal er voor de Joden wel van andere zijde redding en uitkomst opdagen, maar gij en uws vaders huis zult omkomen, en wie weet, of gij niet juist met het oog op deze tijd de koninklijke waardigheid gekregen hebt. Toen zei Esther, dat men Mordekai zou antwoorden: Ga heen, vergader al de Joden en vast om mijnentwil: eet noch drinkt drie dagen en nachten. Ook ik en mijn dienaressen zullen op dezelfde wijze vasten en dan zal ik tot de koning gaan; kom ik om, dan kom ik om." (Esther 4:13-17)

Er zal heel wat gebeden zijn, deze drie dagen. Het was erop of eronder voor Esther, maar ook voor het volk.

Door bidden en vasten kreeg Esther de moed om te handelen. Een persoon als Esther kan een wending geven aan de geschiedenis. Het verhaal daagt ons uit om als Esther te durven handelen.

Hoofdstuk 82: De gebeden van Job

Het Bijbelboek Job is indrukwekkend omdat het confronteert met de vraagstukken van het lijden.

In het eerste gedeelte wordt het karakter en handelen van Job geschetst. Een voorbeeld is, hoe hij steeds zijn kinderen heiligt, zegent en voor hen bidt (Job 1:4-5). Dan mag de satan alle welstand wegnemen en Job verliest zijn bezittingen en zijn kinderen. Het effect op Job: hij gaat in rouw en in gebed. *"Naakt ben ik uit de schoot mijner moeder gekomen, naakt zal ik daarheen wederkeren. De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd. In dit alles zondigde Job niet en schreef God niets ongerijmds toe."* (Job 1 :20-21)

Dan maakt de satan hem ziek, zijn vrouw verwijt hem dat zijn vroomheid een grote leugen is en dat hij maar moet sterven. Dan komen zijn vrienden hem beklagen. En dat is ook niet mis: niemand lijdt onschuldig, dus ligt het aan Job; het is een terechte straf van God; Job kletst maar in de ruimte, hij moet zich maar eens verootmoedigen; wellicht is het straf, omdat hij God heeft gedag gezegd; als iemand te gronde gaat, is het een straf van God, dus Job zit fout; een goddeloze komt om, dus zit het niet goed met Job; Job moest zich maar eens gaan bekeren; Job is een zondaar... Maar Job houdt staande, dat hij rechtvaardig was, zijn vrienden hebben hem geen echt antwoord gegeven, maar hem juist schuldig verklaard. Tenslotte gaat God spreken. Dan bidt Job hierop als antwoord: *"Zie ik ben te gering, hoe zal ik U bescheid geven?"* (Job 39:37). Job wil God niets verwijten en verder stil zijn. God spreekt nog een keer. En Job reageert daarop met een gebed (Job 42:2-6): *"Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd. Daarom herroep ik en doe boete."*

Job heeft een diepe ontmoeting met God gehad. God stelt de vrienden in het ongelijk, ook zij moeten boete doen, want hun visie op God klopte niet. Job mag voor hen bidden, opdat deze vrienden niets ergs overkome. En God luistert naar dat gebed (Job 42:7-9). Dan brengt God een keer in het leven van Job en hij wordt weer zeer gezegend met welstand.

Een biddende houding, dwars door alles heen, mogen wij van deze geschiedenis leren.

Ook mogen wij ervan leren, dat je niet snel allerlei verklaringen uit de kast haalt. Die verklaringen kunnen wel eens heel veel pijn doen.

Hoofdstuk 83: Een psalm als gebed

In de loop van dit boek zal duidelijk zijn, dat je op vele manieren kunt bidden. Je kunt het uitspreken, uitroepen, opschrijven, uitschreeuwen, uitdansen, dichten, schilderen... Maar je kunt ook naar een bron van vele gebeden pakken, welke ca. 3000 jaar geleden tot stand kwam: de Psalmen. De Psalmen zijn gezongen gebeden vol emoties, boosheid, dankbaarheid, frustraties, blijdschap. Al naar gelang de situatie vind je in die Psalmen wel een toepasselijk couplet. Miljoenen mensen hebben geloof en hoop en kracht geput uit deze psalmen.

Eén van de grootste juwelen is psalm 23, een prachtig lied, een ontroerend gebed: *"De Here is mijn herder, mij ontbreekt niets; Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij aan rustige wateren; Hij verkwikt mijn ziel. Hij leidt mij in de rechte sporen om zijns naams wil. Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad, want Gij zijt bij mij; uw stok en uw staf, die vertroosten mij. Gij richt voor mij een dis aan voor de ogen van wie mij benauwen; Gij zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over. Ja, heil en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven; ik zal in het huis des Heren verblijven tot in lengte van dagen."*

Hoofdstuk 84: Gebed om wijsheid

Het boek Spreuken staat vol praktische wijsheid. Maar los van alle hulp, die die bijbelverzen je mogen geven, is er ook nog iets groters en diepers, dat je mag ontvangen; je mag om inzicht en wijsheid bidden.

"Mijn zoon, indien gij mijn woorden aanneemt en mijn geboden bij u bewaart, zodat uw oor de wijsheid opmerkt en gij uw hart neigt tot de verstandigheid, ja, indien gij tot het inzicht roept en tot de verstandigheid uw stem verheft; indien gij haar zoekt als zilver en naar haar speurt als naar verborgen schatten, dan zult gij de vreze des Heren verstaan en de kennis Gods vinden. Want de HERE geeft wijsheid, uit zijn mond komen kennis en verstandigheid; Hij bewaart hulp voor de oprechten, Hij is een schild voor wie onberispelijk wandelen, terwijl Hij waakt over de paden van het recht en de weg zijner gunstgenoten beschermt.

Dan zult gij gerechtigheid en recht verstaan, ook rechtschapenheid, elke goede weg. Want de wijsheid zal in uw hart komen en de kennis zal voor uw ziel liefelijk zijn; bedachtzaamheid zal over u waken, verstandigheid zal u behoeden, om u te redden van de boze weg, van de man die verkeerde dingen spreekt, van hen die de rechte paden verlaten, om op duistere wegen te gaan;..." (Spreuken 2:1-13)

Ook het N.T. moedigt ons aan om wijsheid te bidden en God zal dat ook geven (Jac. 1:5): *"Indien echter iemand van u in wijsheid tekortschiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden."*

We hebben Gods wijsheid nodig voor het leven van alle dag. En het kan geen kwaad om één keer per jaar het boek Spreuken eens goed door te lezen.

Hoofdstuk 85: Als je bidt: weet wat je zegt

"Behoed uw voet, als gij naar Gods huis gaat; immers, naderen om te horen is beter dan het offeren der dwazen, want die weten niet, dat zij kwaad doen. Wees niet overijld met uw mond, en uw hart haaste zich niet om een woord voor Gods aangezicht uit te spreken; want God is in de hemel en gij zijt op aarde, laten daarom uw woorden weinige zijn. Want gelijk de droom komt door veel bezigheid, zo dwaas gepraat door veel woorden. Als gij God een gelofte gedaan hebt, talm er dan niet mee die in te lossen, want Hij heeft geen welgevallen aan de dwazen; wat gij beloofd hebt, moet gij inlossen. Het is beter, dat gij niet belooft dan dat gij belooft en niet inlost. Geef uw mond niet de gelegenheid om u te doen zondigen, en zeg niet in de tegenwoordigheid van de Godsgezant, dat het een vergissing was; waarom zou God vertoornd worden over uw woorden en het werk uwer handen verderven? Want er zijn dromen in menigte, zo zijn er ook talrijke ijdele woorden; vrees echter God."
(Prediker 4:17-5:6)

Hoofdstuk 86: Het gebed van Jesaja (2)

Jesaja is een van de grootste profeten uit het O.T. Zijn bijzondere roeping begint met een visioen van God, omgeven door engelen, die elkaar toeriepen, dat God heilig is. Dan de reactie van Jesaja: *"Wee mij, ik ga ten onder, want ik ben een man, onrein van lippen, en woon temidden van een volk, dat onrein van lippen is, en mijn ogen hebben de Koning, de Here der heerscharen, gezien. Maar één der serafs vloog naar mij toe met een gloeiende kool, die hij met een tang van het altaar genomen had; hij raakte mijn mond daarmee aan en zeide: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; nu is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend. Daarop hoorde ik de stem des Heren, die zei: Wie zal ik zenden en wie zal voor Ons gaan? En ik zei: Hier ben ik, zend mij."* (Jes. 6:5-8)

De eerlijkheid van Jesaja is tekenend. Als wij dezelfde eerlijkheid tonen, zal God ons op dezelfde wijze reinigen. Jesaja's gebed wordt dan heel direct: hij biedt zich aan om gezonden te worden. Makkelijk? De waarheid spreken en leugen, bedrog, onrecht, onrechtvaardigheid, enz. aan de kaak te stellen, is niet eenvoudig. Een klokkeluider is nooit geliefd en zo was het toen ook met Jesaja. Maar hij had de moed om verder te gaan. Dat kwam door zijn gebed en door de aanraking van die seraf. Mogen wij ons op dezelfde wijze laten zenden: 'Heer zend mij, om in mijn eigen situatie een Jesaja te zijn'.

Hoofdstuk 87: Profetische gebeden

Jesaja profeteert in hoofdstuk na hoofdstuk wat er met het volk Juda, Jeruzalem, de koningen, de volkeren, de politiek, landen en steden zal gaan gebeuren. Ook hoe herstel zal komen, en ook over de verre toekomst als Gods Koninkrijk de hele aarde zal vullen. Hier en daar springen er profetische gebeden uit. Deze mogen ons bemoedigen.

"En gij zult te dien dage zeggen: Ik loof U, Here, omdat Gij toornig op mij zijt geweest; uw toorn heeft zich afgewend en Gij vertroost mij. Zie, God is mijn heil, ik vertrouw en vrees niet, want mijn sterkte en mijn psalm is de Here HERE, en Hij is mij tot heil geweest. Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen des heils. En gij zult te dien dage zeggen: Looft de Here, roept zijn naam aan, maakt onder de volken zijn daden bekend, vermeldt, dat zijn naam verheven is. Psalmzingt de Here, want Hij heeft grootse dingen gedaan; dit worde bekendgemaakt op de ganse aarde. Juicht en jubelt, inwoners van Sion, want groot in uw midden is de Heilige Israëls."

(Jesaja 12)

"O Here, Gij zijt mijn God, U zal ik verheffen, uw naam loven, want Gij hebt wonderen gedaan." "Want Gij zijt voor de geringe een sterkte geweest, een sterkte voor de arme toen hij benauwd was." (Jesaja 25:1-5)

Deze profetische gebeden kwamen voort uit wat God aan Jesaja had geopenbaard, en dat was niet allemaal rozengeur en maneschijn. Ondanks die oordelen kan een lofoffer en profetisch gebed de grootheid van God centraal stellen. En dat was voor Jesaja een hele troost.

Hoofdstuk 88: Vasten als gebed

Vasten om extra te concentreren op God als gebed is een hele oude gewoonte. Maar voor sommigen was het vasten uiterlijk vertoon geworden: 'kijk eens hoe godsdienstig ik ben: ik vast'. Of op een vastendag werden juist zaken gedaan, arbeiders misbruikt, en was het een dag van arrogantie! Het omgekeerde moet het zijn: het moet leiden tot verootmoediging! Jesaja zet het helder op een rij (Jesaja 58).

En hoe moet het verder met het vasten? Want vasten is naderen tot God. Als men dan wil vasten, dan moet dat niet leiden tot twist en strijd. Vasten moet ertoe leiden, dat ongerechtigheid stopt, dat goddeloosheid stopt, dat verdrukten vrij gelaten worden, dat jukken verbroken worden, dat hongerigen te eten krijgen, dat zwervers opgevangen worden, dat naakten gekleed worden, dat je zorgt voor je familie, als je roddel en dreiging nalaat.

"Als gij dan roept, zal de Here antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik." (Jesaja 58)

"Zie de hand des Heren is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort." (Jes. 59:1-2). In de verzen erna wordt duidelijk gemaakt wat dan al die zonden zijn. Lees dit stuk in Jesaja maar eens na tot vers 16.

Maar doen wij recht, dan is er de belofte: *"En het zal geschieden, dat ik antwoorden zal, voordat zij roepen; terwijl zij nog spreken, zal ik verhoren."* (Jesaja 65:24)

Hoofdstuk 89: Het gebed van Jeremia

Jeremia was profeet tot aan de ballingschap. Iedereen hoopte op verlossing. Hij was degene die zei, dat men in ballingschap zou gaan en dat men zich niet verder verzetten moest. Je moet wel heel stevig in je schoenen staan, om dit vol te kunnen houden. God gaf hem die rol en die kracht vanaf zijn geboorte.

"Het woord des Heren nu kwam tot mij (Jeremia): Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend, en eer gij voortkwaamt uit de baarmoeder, heb Ik u geheiligd; tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld. Doch ik (Jeremia) zei: Ach, Here HERE, zie ik kan niet spreken, want ik ben jong. De Here echter zei tot mij: Zeg niet, ik ben jong, want tot een ieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebied, zult gij spreken. Vrees niet voor hen, want Ik ben met u om u te bevrijden, luidt het woord des Heren. Toen strekte de Here zijn hand uit en roerde mijn mond aan, en de Here zei tot mij: Zie, Ik leg mijn woorden in uw mond; merk op, Ik stel u heden over de volken en de koninkrijken om uit te rukken en af te breken, om te verdelgen en te verwoesten, om te bouwen en te planten." (Jer. 1:4-10)

Jeremia zegt steeds tegen volk, stad, priesters, leiders wat God hem opdraagt. Met als resultaat dat iedereen hem haat. Dat geeft een enkele keer een hele zielestrijd (Jer. 20:7-18). Ook wordt hij bijna een keer gedood vanwege de dingen, die hij profeteerde (Jer. 29). En aan het slot zat hij lange tijd in de gevangenis (Jer. 32:2; 37:16). Bijna sterft hij daar in een put met slijk (Jer. 38:1-13). Jeremia overleeft al die situaties. En al zijn profetieën komen uit. Jeremia was een groot profeet, hij vertrouwde God, eerlijk in zijn gebeden; maar geen makkelijk leven.

Hoofdstuk 90: Gebeden van Ezechiël

Ezechiël was een priester-profeet die optrad tijdens de ballingschap van Israël & Juda in Mesopotamië. Op een zeker moment wordt de hemel geopend en ziet hij allerlei gezichten (Ez. 1:1-3), Gods hand is op hem. Dit is dan wel een hele bijzondere en zeldzame gebedsrelatie. Alleen als God zo met je gaat spreken, dan is dat niet zo'n pretje. In alle volgende hoofdstukken blijkt dat: Ezechiël heeft nogal wat pijnlijke zaken aan te snijden.

Als het hem echt te moeilijk wordt, roept hij uit: *“Ach Here, Here”* (zie o.a. Ez. 4:14; 9:8; 11:13; 20:49)

Ezechiël moet gewoon Gods bevelen uitvoeren (zie o.a. Ezechiël 2).

Zijn moeilijke momenten hebben parallellen met die van ons. Want roepen wij ook wel eens niet: 'Ach, Heer, help!'

Tegenover al die moeilijke situaties, die hij 'zag' en moest benoemen in profetieën, staat ook iets heel bijzonders. In hoofdstuk 37 vind je het visioen van het dal met dorre doodsbeenderen. Ezechiël mag dan het absoluut onmogelijke doen, door in zijn gebed te profeteren, dat deze beenderen zich weer moeten samenvoegen en tenslotte worden al deze doden weer levend, zo zal de toekomst zijn van het verstrooide volk Israël: het zal weer één volk worden, één natie, en weer in zijn eigen land wonen. Het is niet velen vergund het onmogelijke te doen in Gods naam. Maar alles is mogelijk voor de Geest van God.

Het slot voor het volk zal zijn: *“Ik zal Mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort, luidt het woord van de Here, Here”* (Ez. 9:29)

God zal Zijn aangezicht niet meer verbergen... eindelijk is er direct contact... eindelijk worden monologen tot dialogen. Het gebed krijgt zo een hele bijzondere dimensie.

Hoofdstuk 91: Gebeden van Daniël

Daniël wordt als jongeman als balling meegenomen naar Babel. Afkomstig uit de edelen moet hij dienen aan het hof van Nebukadnessar.

Daniël gelooft echt en heeft een relatie met God. Dan gebeurt er iets.

Nebukadnessar krijgt een droom (Daniël 2). Als de wijzen en geleerden deze droom niet kunnen uitleggen, dan moet men maar terechtgesteld worden. Hierdoor dreigen Daniël en zijn drie vrienden ook gedood te worden. Daniël vraagt zijn drie vrienden om net als hij in gebed te gaan (Daniël 2:17-19). Dan krijgt Daniël in een nachtelijk visioen de droom te zien en de uitlegging. Daniël gaat God danken, loven en prijzen (Daniël 2:20-23). Als alles aan Nebukadnessar wordt verteld, wordt er niemand gedood en is het een prachtig getuigenis over de enig ware God.

Door zijn bijzondere wijsheid en inzichten bracht Daniël het tot een soort ministerspost. Hij werd door menigeen benijd (Daniël 6:4-6) en men probeerde hem te tekkelen. Onder koning Darius werd er een wet doorgedrukt, waarin iedereen alleen tot Darius een verzoek mocht richten en niet tot enige God. Ondanks deze wet gaat Daniël gewoon naar huis om 3x daags tot God te bidden (Daniël 6:11). Zijn vijanden betrappen hem en als resultaat eindigt Daniël in de leeuwenkuil. God bewaart hem dan bovennatuurlijk...

Daniël had dus een een gedisciplineerd gebedsleven.

Een heel ontroerend gebed vind je in Daniël 9:3-19. Daniël ziet dat de 70 jaar ballingschap, zoals door Jeremia geprofeteerd, bijna voorbij zijn. Dan gaat Daniël bidden, smeken, vasten in zak en as; hij gaat schuldbelijden voor alle zonden van het volk; hij doet boete voor alle zonden. Hij sluit dan af met (vs18-19): *“Neig mijn God, uw oor en hoor; open uw ogen en zie onze verwoestingen en de stad waarover uw naam is uitgeroepen; want niet op grond van onze gerechtigheden storten wij onze smeekbeden voor U uit, maar op grond van uw grote barmhartigheden. O, Here, hoor! O Here, merk op! Treed handelend op; toef niet om uwzelfswil, mijn God, want uw naam is uitgeroepen over uw stad en over uw volk.”*

Daniëls attitude, de inhoud en toon van dit gebed, zijn ons voorbeeld hoe wij voorbede mogen doen voor anderen of situaties.

Hoofdstuk 92: Het verlangen van Hosea

Hosea trad op aan het einde van het noordrijk Israël en het zuidrijk Juda. God gebruikte hem om via zijn leven te laten zien, hoe slecht het stond met deze twee staten: moreel verval, maatschappelijk onrecht, afgodendienst, en toch schijnheilig doen om zogenaamd God te volgen... Hosea moet zelfs een hoer trouwen om zo te laten zien, dat Israël en Juda zich gedragen als een hoer. Oordelen worden aangezegd en te midden van Gods toorn is er een prachtig stukje dat genezing van Israël en Juda alleen mogelijk is door bekering. Onder grote druk van oorlog en vernietiging: *“...wanneer het hun bang te moede is, zullen zij verlangend naar mij uitzien. Komt laat ons wederkeren tot de Here! Want Hij heeft verscheurd, en zal ons helen; Hij heeft geslagen, en zal ons verbinden... Ja, wij willen de Here kennen, ernaar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen, die het land besproeit.”* (Hosea 5:15b-6:3)

Hosea heeft verlangd naar een eerlijke en echte vrouw, maar hij had een ontrouw type. Zo verlangde God naar Zijn volk, maar het volk was ontrouw. Maar er komt een dag dat er een nieuw verlangen zal komen in het volk (of het restant van het volk) om werkelijk met het hele hart God te dienen.

Dat verlangen naar God mag mede in onszelf werkzaam zijn, daar begint het gebed.

Hoofdstuk 93: Dan helpt bidden niet meer

Het boek Hosea laat helder zien hoe dubbel en hypocriet de maatschappij was. Voor de schijn was er een officiële tempeldienst, maar ondertussen waren priesters, leiders, edelen, koningen, de mensen uit op oneerlijke winst, onderdrukking, roof, buiging van het recht, omkoperij, corruptie. De arrogantie en hoogmoed richtten het volk te gronde. Ondertussen ging de godsdienst gewoon door, maar dat had dan ook geen zin, omdat het allemaal buitenkant was.

'Oordeel' "Omdat zij mijn verbond hebben overtreden en tegen mijn wet gerebelleerd. Tot Mij roepen zij: Mijn God! Wij, Israël kennen U! Maar Israël verfoeit het goede... Ja, Israël heeft zijn Maker vergeten..." (Hosea 8:1-3, 14)

"Ja, mijn volk volhardt in het afdwalen van Mij. En al roepen zij tot Hem omhoog, Hij zal hen geenszins opheffen" (dus geen verlossing) (Hosea 11:7). Als je gedrag zo on-ethisch is, heeft bidden, God aanroepen, geen zin.

Maar er blijft ruimte voor boete, echte ommekeer, een verandering van hart, van denken, van handelen. Aan het slot van het boek Hosea vind je deze mooie belofte: *"Bekeer U, Israël, tot de Here uw God, want door uw ongerechtigheid zijt gij gestruikeld. Komt met woorden van schuldbelijdenis, bekeert u tot de Here, zegt tot Hem: vergeef de ongerechtigheid geheel en al, en wees genadig; wij bieden als offerstieren de belijdenis onzer lippen. Assur zal ons niet verlossen, op paarden zullen wij niet rijden. En wij zullen niet meer zeggen tot het werk onzer handen: Onze God! Want van U krijgt de wees barmhartigheid". "Wie wijs is, geve op deze dingen acht; wie verstandig is, erkenne ze. Want de wegen des Heren zijn recht: rechtvaardigen wandelen daarop, maar overtreders struikelen er."* (Hosea 14:2-4, 10)

Als we ons leven zo veranderen, zullen we God kunnen aanroepen en heeft ons bidden een diepe zin. God wil geen lippendienst, maar een leven, dat in overeenstemming is met wat wij belijden. Dan hoort hij graag ons gebed.

Hoofdstuk 94: Gebeden van Joël

Joël is een profeet, zijn boodschap omvat maar drie hoofdstukken. Maar hij waarschuwt heel doordringend voor de verwoesting, die God gaat sturen, vanwege de ongerechtigheid *“Wee die dag, want nabij is de dag des Heren; als een verwoesting komt hij van de Almachtige.”* (Joël 1:15)

Joël roept de mensen op wakker te worden en welgemeend te bidden.
“Voorwaar, de blijdschap is beschaamd van de mensenkinderen weggevlucht. Omgordt u en weeklaagt, gij priesters; jammert, gij dienaren van het altaar; komt, overnacht in rouwgewaden, gij dienaren van mijn God, want aan het huis van God zijn spijsoffer en plengoffer onthouden. Heiligt een vasten, roept een plechtige samenkomst bijeen; vergadert, gij oudsten, alle inwoners des lands, tot het huis van de Here, uw God, en roept luide tot de Here.” (Joël 1:12b-14)
“Tot U, Here, roep ik, want een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd, en een vlam heeft alle bomen van het veld verzengd. Zelfs de dieren des velds zien smachtend tot U op.” (Joël 1:19)

Hoe moet men dan handelen om tot een echt contact met God te komen?

“Maar ook nu nog luidt het woord des Heren: Bekeert U tot mij met uw ganse hart, en met vasten en met geween en met rouwklacht. Scheurt uw hart en niet uw klederen en bekeert u tot de Here, uw God. Want genadig en barmhartig is Hij, lankmoedig en groot van goedertierenheid, berouw hebbende over het onheil. Wie weet, of Hij Zich niet wendt en berouw heeft en een zegen achter Zich laat overblijven, tot een spijsoffer en plengoffer voor de Here, uw God. Blaast de bazuin op Sion, heiligt een vasten, roept een plechtige samenkomst bijeen. Vergadert het volk, heiligt de gemeente, roept de ouden bijeen, vergadert de kinderen en de zuigelingen... Laat de priesters, de dienaren des Heren, tussen de voorhal en het altaar wenen en zeggen: Spaar, Here, uw volk en geef uw erfdeel niet prijs aan de smaad, zodat de heidenen met hen zouden spotten. Waarom zou men onder de volken zeggen: Waar is hun God?” (Joël 2:12-17)

En wat is het gevolg van deze eerlijke ommekeer en gebedshouding?

“Toen nam de Here het op voor zijn land en Hij kreeg medelijden met zijn volk. Gij zult volop en tot verzadiging eten, en gij zult loven de naam van de Here, uw God, die wonderbaar met u gehandeld heeft; mijn volk zal nimmermeer te schande worden. En het zal geschieden, dat ieder die de naam des Heren aanroept behouden zal worden.” (Joël 2:18, 26, 32)

Deze voorbeelden van Joël mogen ons bemoedigen en stimuleren om God aan te roepen.

Hoofdstuk 95: Gebeden van Amos

Amos was een schapenfokker, maar God gebruikte hem als profeet om Israël en Juda op Gods naderend gericht te wijzen, vanwege de ongerechtigheden, afval, onrecht van Israël en Juda.

Toch is er op dit moment in de tijd nog de mogelijkheid om aan het oordeel te ontkomen.

“Want zo zegt de Here: Zoekt Mij en leeft.” (Amos 5:4)

“Zoekt het goede en niet het kwade, opdat gij leeft en aldus de Here, de God der heerscharen met u zij, gelijk gij zegt. Haat het kwade en hebt het goede lief, en houdt het recht hoog in de poort; misschien zal de Here, de God der heerscharen, Jozefs rest genadig zijn.” (Amos 5:14-15)

Helaas wilde men niet luisteren naar het woord van de profeten. God laat op een zeker moment aan Amos zien, dat Hij een sprinkhanenplaag wil sturen om het volk tot inkeer te brengen. De reactie van Amos: *“Here Here, vergeef toch! Hoe zou Jacob staande kunnen blijven? Hij is immers klein! Dit berouwde de Here. Het zal niet geschieden, zei de Here.”*

(Amos 7:2)

Dan wil God een verterend vuur sturen om het volk tot inkeer te brengen. De reactie van Amos: *“Here Here, houd toch op! Hoe zou Jacob staande kunnen blijven? Hij is immers klein! Dit berouwde de Here. Ook dit zal niet geschieden, zeide de Here Here.”* (Amos 7:5-6)

De voorbedes van Amos zorgden ervoor, dat deze oordelen niet over het land kwamen. Wat wel kwam tenslotte was deportatie.

Toch is er aan het einde van Amos de belofte dat God eenmaal een keer zal brengen in het lot van Israël.

Hoofdstuk 96: Het gebed van Jona

Jona werd door God geroepen om de stad Nineve te confronteren met haar slechtheid. Dat durft Jona niet en gaat sloop de andere kant uit. God stuurt dan een storm, het schip dreigt te vergaan, dan gooit de bemanning Jona overboord. Een grote vis slokt hem op. Daar komt Jona tot inkeer en gaat bidden. Dit is wellicht de vreemdste gebedsplek uit de hele Bijbel.

“En Jona bad tot de Here, zijn God, uit het ingewand van de vis. Hij zeide: Ik riep uit mijn nood tot de Here en Hij antwoordde mij; uit de schoot van het dodenrijk schreeuwde ik, Gij hoorde mijn stem. Gij had mij geworpen in de diepte, in het hart der zee, en een watersroom omving mij; al uw brandingen en uw golven gingen over mij heen. En ik zei: verstoten ben ik uit uw ogen, zou ik ooit weer uw heilige tempel aanschouwen? Wateren omringden mij, zij bedreigden mijn leven, de diepte omving mij, met zeewier was mijn hoofd omwonden. Tot de grondvesten der bergen zonk ik neer; de grendelen der aarde waren altoos achter mij. Toen trok Gij mijn leven omhoog, o, Here, mijn God! Toen mijn ziel in mij versmachtte, gedacht ik de Here, en mijn gebed kwam tot U in uw heilige tempel. Zij die nietige afgoden dienen, geven Hem prijs, die hun goedertieren is. Maar ik, met lofzegging wil ik aan U offeren; wat ik beloofd heb, wil ik betalen; de redding is des Heren. En de Here sprak tot de vis en deze spuwde Jona uit op het droge.” (Jona 2)

Het gebed is heel poëtisch en kleurrijk, maar welgemeend. God hoort en Jona krijgt een nieuwe kans.

Jona zegt Nineve het oordeel aan. De stad bekeert zich evenwel. Men ging in rouwgewaden, riep tot God, bekeerde zich van hun boze wegen en van het onrecht (Jona 3:8). En God keerde de stad niet om. Jona is hier boos over, hij staat in zijn hemd. Dat had hij al voorzien, daarom had hij willen vluchten, omdat God genadig en barmhartig is, lankmoedig en groot aan goedertierenheid (Jona 4:2). Dat zegt Jona allemaal tot God. Tot slot bidt hij: ‘neem mijn leven maar; sterven is beter dan te leven’ (Jona 4:3). God gaat Jona dan antwoorden: ‘ben je terecht boos?’ (Jona 4:4). God laat dan een wonderboom in een dag groeien, die Jona schaduw geeft. Jona is daar blij mee. De volgende dag verdort de boom en Jona wordt geplaagd door de hitte. God vraagt dan of Jona wel terecht boos is over de boom. Dan zegt God: hoe kun je nu boos zijn over deze boom, die je in leven had willen houden. Een boom, waar je niets aan gedaan hebt. Is er dan niet veel meer reden om tienduizenden mensen en dieren te sparen in de stad Nineve? Waarom ben je daar dan eigenlijk niet dankbaar voor dat zij nu leven?

In dit laatste gedeelte zit een interessante les. Laten we altijd dankbaar zijn, als mensen vermaning aannemen en hun lot verandert ten goede. We bidden tenslotte niet voor niets, dat God anderen zegent. Zelfs mogen wij onze vijanden zegenen. God doet dat dan ook. Laat dankbaarheid dan de overhand krijgen.

Hoofdstuk 97: Het gebed van Micha

Micha was één van de profeten, die optrad tijdens de laatste periode van noordrijk en zuidrijk, dus voor de ballingschap.

Ook hij ziet komende oordelen, de val van de hoofdsteden Samaria en Jeruzalem.

Maar heel in de verte ziet hij het grote vrederijk, dat de Messias ooit zal vestigen.

Ook Micha zegt, dat als je leven niet recht voor God is, dat je kunt bidden tot je een ons weegt (Micha 3:4). Extra zwaar rekent Micha het de leiders, profeten, priesters aan, dat zij het volk van God afleiden.

Dan staat er opeens midden in al zijn aanzeggingen een prachtige uitnodiging:

“Waarmede zal ik de Here tegemoet treden en mij buigen voor God in den hoge?

(dat is bidden) Zal ik Hem tegemoet treden met brandofferen, met eenjarige kalveren? Zal de Here welgevallen hebben aan duizenden rammen, aan tienduizenden oliebeken? Zal ik mijn eerstgeborene geven voor mijn overtreding, de vrucht van mijn schoot voor de zonde mijner ziel? Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de Here van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God.” (Micha 6:6-8)

Wat een juweel van een gebed, wat een diepe, eerlijke oproep. Dat kunnen wij alleen maar beamen en gaan uitvoeren.

Hoofdstuk 98: Gebed van Habakuk

“Hoelang, Here, roep ik om hulp, en Gij hoort niet; schreeuw ik tot U: geweld! en Gij verlost niet? Waarom doet Gij mij ongerechtigheid zien, en aanschouwt Gij ellende? Ja, onderdrukking en geweld zijn voor mijn ogen, en er is twist, en tweedracht verheft zich. Daarom verliest de wet haar kracht, en nimmer komt het recht tevoorschijn, want de goddeloze omsingelt de rechtvaardige, daarom komt het recht verdraaid te voorschijn.” (Habakuk 1:2-4)

De profeet Habakuk wordt gekweld door het geweld en onrecht in de maatschappij. De Chaldeeën zullen komen om gericht te oefenen, maar God zal ook weer de Chaldeeën richten.

“Toen antwoordde de Here mij: Schrijf het gezicht op en zet het duidelijk op tafelen, opdat men het in het voorbijlopen zal kunnen lezen.” (Habakuk 2:2)

Deze gerichten, afgodendienst, oordelen brengen Habakuk tot een bijzonder gebed, dat is het hele hoofdstuk 3. Hierin spreekt hij uit de verwachting dat God zijn volk redden zal. Maar dat staat los van welzijn, succes en voorspoed. Let speciaal op de slotverzen van zijn gebed (Habakuk 3:17-19):

“Al zou de vijgeboom niet bloeien, en er geen opbrengst aan de wijnstokken zijn, de vrucht van de olijfboom teleurstellen; al zouden de akkers geen spijs opleveren, de schapen uit de kooi verdreven zijn en er geen runderen in de stallingen zijn, nochtans zal ik juichen in de Here, jubelen in de God van mijn heil. De Here Here is mijn kracht: Hij maakt mijn voeten als die der hinden, Hij doet mij treden op mijn hoogten.”

In dit stukje maakt Habakuk een enorme stap en stijgt boven alle omstandigheden uit. Zo kan gebed ons helpen om ons te richten op waar het nu echt om gaat, en dat is vaak wat anders dan het zichtbare of waarneembare.

Hoofdstuk 99: Het gebed van Sefanja

Sefanja was profeet onder koning Josia van Juda, dus ook in de nadagen van het rijk. De zonden en onrecht van het volk roepen om het oordeel van God. Sefanja roept het volk op tot inkeer en tot gebed:

“Komt tot uzelf, ja, komt tot inkeer, gij schaamteloos volk, voordat het besluit tot uitvoering komt - als kaf gaat een dag voorbij- voordat over u komt de brandende toorn des Heren, voordat over u komt de dag van de toorn des Heren. Zoekt de Here, alle ootmoedigen des lands, gij die zijn verordening volbrengt; zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed; misschien zult gij geborgen worden op de dag van de toorn des Heren.” (Sef. 2:1-3)

Maar Jeruzalem en het volk wil van ommekeer niets weten, ze zullen God niet gaan aanroepen.

“Wee u, weerspannige, bezoedelde, verdrukkende stad! Zij hoort naar geen roepstem, zij neemt geen tuchtiging aan; op de Here vertrouwt zij niet, tot haar God nadert zij niet.” (Sef. 3:1)

Maar na het oordeel zal er verandering komen, men zal God gaan dienen en aanroepen.

“Maar dan zal Ik de volken andere, reine lippen geven, opdat zij allen de naam des Heren aanroepen; opdat zij Hem dienen met eenparige schouder.” (Sef. 3:9)

Sefanja's gebed wordt verhoord en uit dat gebed ontstaat nieuw gebed.

Aan dat nieuwe gebed zullen velen gaan deelnemen.

Hoofdstuk 100: Het gebed van Zacharia

Zacharia trad op aan het einde van de ballingschap. Hij ziet in visioen na visioen beelden van oordeel, maar ook beelden van herstel. Maar dat heeft wel te maken met bekering. Wat heeft bidden en vasten voor zin, als er onrecht is? Er waren er, die de afgelopen 70 jaar (dus gedurende de hele periode van de ballingschap) regelmatig gevast en gebeden hadden (Zach. 7), maar had dat zin? Gods antwoord (Zach. 7:9): *“Zo zegt de Here der heerscharen: spreekt eerlijk recht en bewijst elkander liefde en barmhartigheid; verdrukt weduwe noch wees, bijwoner noch arme, en beraamt niet in uw hart elkanders onheil.”* God wil een keer brengen en zegt: *“Ik heb Mij voorgenomen wel te doen! Dit moet gij doen: spreekt waarheid onder elkander, oefent eerlijke en heilzame rechtspraak uit in uw poorten; beraamt in uw hart elkanders onheil niet, en hebt geen valse eed lief, want dit alles haat Ik, luidt het woord des Heren.”* (Zach. 8:16)

En dan laat God weten, dat Hij op bijzondere wijze gebeden zal verhoren. Let op het begrip ‘late regen’, dat heeft ook een diepere betekenis van Gods zegen, welke een geestelijk ontwaken, een revival tot gevolg heeft; veel gewas betekent dan veel mensen, die God zullen gaan volgen.

“Vraagt van de Here regen ten tijde van de late regen. De Here maakt de bliksemschichten; een stortregen zal Hij hun geven, voor iedereen gewas op het veld.” (Zach. 10:1)

Heel hoopvol is Zach. 12:10: *“Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden.”*

En dit zal loutering brengen. *“Ik zal hen louteren, zoals men goud loutert. Zij zullen mijn naam aanroepen en Ik zal hen verhoren. Ik zeg: dat is mijn volk; en zij zullen zeggen: de Here is mijn God.”* (Zach. 13:9)

Hoofdstuk 101: Het gebed van Maleachi

Deze profeet stelt aan de kaak de zonden en het onrecht van de geestelijk leiders. Sta dan ook niet vreemd te kijken als God niet luistert.

“Gij vermoeit de Here met uw woorden. En dan zegt gij: Waarmee vermoeien wij Hem? Doordat gij zegt: Ieder die kwaad doet, is goed in de ogen des Heren en aan hen heeft Hij een welgevallen; waar is anders de God van het recht” (Mal. 2:17) Maar wee degenen, die zo denken en spreken, die goed praten wat fout is. Opmerkelijk is, dat ook hier de bekende denkfout wordt gemaakt: ‘als er een God is, waarom...’ Het zijn mensen, die zelf de zonden begaan en dus daar de verantwoordelijkheid voor zullen moeten dragen. God komt nu eenmaal niet op deze wijze tussenbeide.

“Vermetel zijn uw woorden over mij, zegt de Here. En dan zegt gij: Wat hebben wij dan onder elkander over U gesproken? Gij zegt: Nutteloos is het God te dienen; wat voor gewin geeft het, dat wij zijn geboden onderhouden en dat wij in rouw gaan voor het aangezicht van de Here der heerscharen? En nu, wij prijzen de overmoedigen gelukkig; niet alleen worden zij gebouwd, terwijl zij goddeloosheid bedrijven, maar ook verzoeken zij God, en ontkomen.” (Mal. 3:13-15)

Maar er komt een dag dat God zal richten. *“Dan zult gij tot inkeer komen en het onderscheid zien tussen de rechtvaardige en de goddeloze; tussen wie God dient, en wie Hem niet dient.”*

(Mal. 3:18)

“Maar voor u, die Mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan.” (Mal. 4:2)

Eindelijk gerechtigheid, ‘free at last’ zou Luther King hier luid geroepen hebben.

Wij mogen onze vragen bij God brengen, ook het raadsel van de zogenaamde voorspoed der goddelozen, maar let op hun einde. Men mag dan in het tijdelijke heel rijk zijn, wat heb je in de eeuwigheid? Is het echt een vreugde om mensen te beliegen en bedriegen? Er is niets dat kan opwegen tegen eerlijkheid, trouw, echte relaties, liefde, vriendschap, rust, vrede en boven alles een open contact met God.